

சேவையின் சின்னம்,

நேர்மையின் சிகரம்,

பொதுநலத் தொண்டர்,

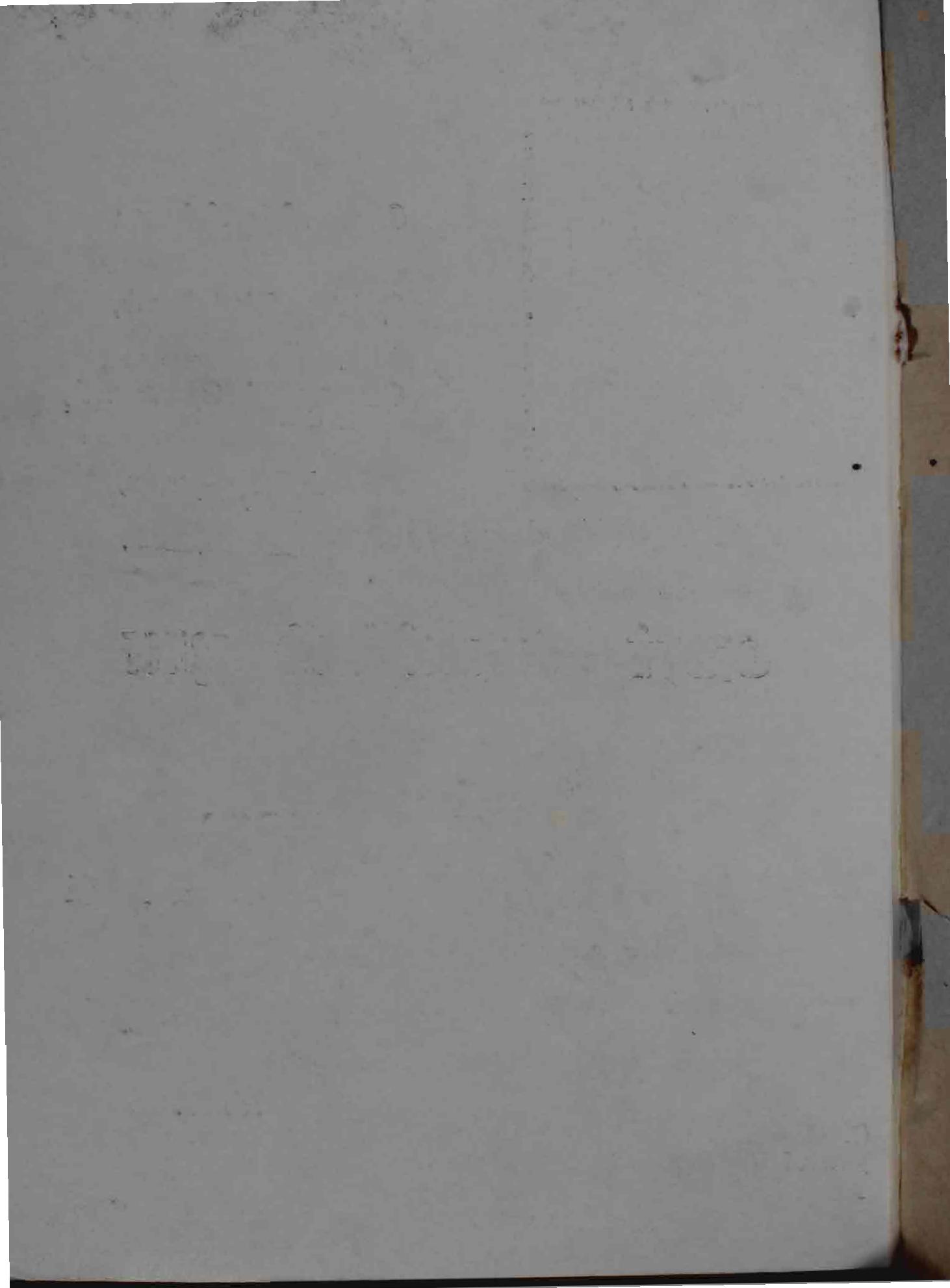
சைவப் பெருந்தகை,

அமர் விசுவலீங்கம் ஜயா

நினைவு
ஸ்ரீ

1-7-1986

ஸ்ரீவழநி ஆறுமுக
நாவலர் சபை
நல்லூர்

வ
சிவமயம்

சைவத் தமிழ்ப் பெரியாரும்
நாவலர் சபை இணைச்செயலாளரும்,
பிரபல சமூகத் தொண்டருமாசிய

அமரர்

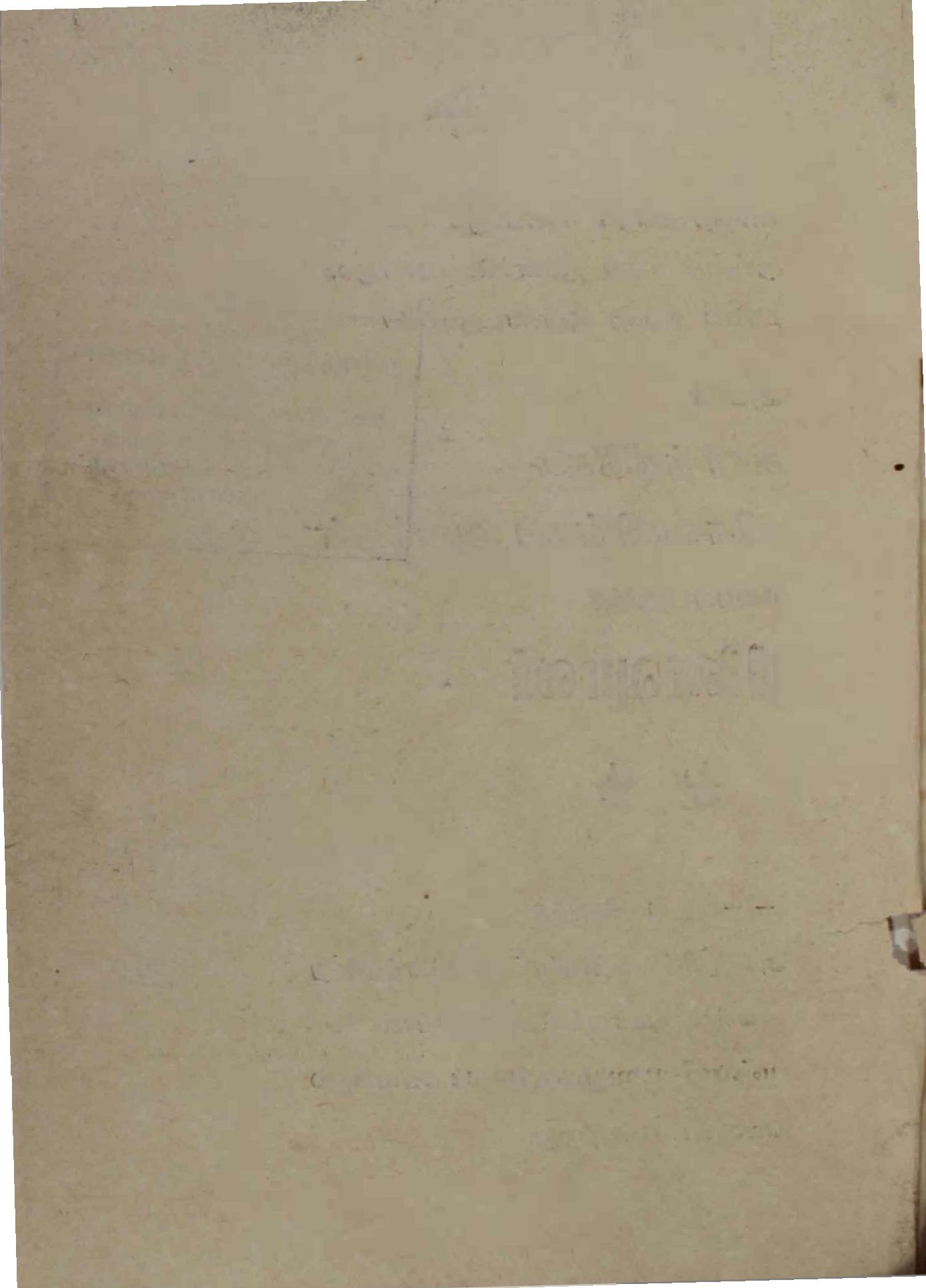
கார் த்திகேசு
விசுவலிங்கம் அவர்கள்

மறைவு குறித்த

நீணவுமலர்

1—7—1986 ல் நிகழ்ந்த
அன்னோன் அந்தியேட்டித் தினத்தன்று
அவரின் நீணவுக்கு அஞ்சலியாக
ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சபையளவு
வெளியிடப் பெற்றது.

அஞ்சலி!

சேவையின் சின்னமாகத் திகழ்ந்த, எங்கள் எல்லோரதும் அன்புக்கும் மரியா கூதக்கும் உரியவராக மதிக்கப்பட்ட விசுவலிங்கம் ஜயா அவர்கள் இறை பதம் எய்தி விட்டார்கள்!

பல பொது நலத்தொண்டர் கழகங்கள், ஆலயத்திருப்பணிச் சபைகள், அறங்காவல் ஸ்தாபனங்களின் தலைவராக அமர்ந்து, அப்பதவிகளுக்கு கௌரவமும் மதிப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த, நேர்மையின் சிகரம் சரிந்து விட்டது!

இன்னால்களுக்கு மேல் இன்னதுற்று, எதுவும் செய்வதறியாது ஏங்கி கண்ணீர் மல்க சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாகி விட்ட ஆயிரமாயிரம் தமிழ் மக்களின் துயர் துடைக்க, ஒய்வின்றி, ஒழிச்சலின்றி ஒடி ஒடி உழைத்த உத்தமத் தொண்டர் மீளாத்துயிலில் ஒய்வெடுத்து விட்டார்!

எமது நாவலர் சபையின் சிறந்த நிர்வாகியாக, சிரிய ஆலோசகராக, செயற் துடிப்புமிக்க பெரியாராக, வழிநடத்தும் தளபதியாக சபைப்பணிகளில் இரண்டாற்க வர்த்து நின்ற ஜயாவை இழந்து விட்டோம்!

உலகத் தலைவர்களின் நினைவாலயம் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல நாவலர் பெருமான பிறந்த மண்ணில், அவர்கள் பணிகளும் புகழும் என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வகையில் அறிவும், அழகும், திகழும் நினைவாலயத்தை அமைத்து, சைவ எழுச்சிக்கும், கலாசாரவளர்க்கீர்க்கும் சீரிய பணிகளை சபை மேற் கொள்ளுவதற்கு ஜயா அவர்கள் திட்டங்களை வகுத்திருந்தார். பட்டம் வழங்கக்கூடிய பண்ணிகளைக் கல்லூரி, தெட்டத் தெளிவாகப் பாமராடும் படித்து உணரக் கூடிய வகையிலான சைவசஞ்சிகை, மக்களை எட்டக் கூடிய சைவ சமய பிரசாரம் இவற்றையெல்லாம் சபை மேற் கொள்ள வேண்டும் என்பது ஜயாவின் திட்டங்கள், இவற்றை சபை நடைமுறைப் படுத்து வதற்கு வாய்ப்பாக முதலில் ஒரு கேந்திரஸ்தானத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் அவர் உறுதியோடு நின்று வெற்றி விட்டார். ஜயா அவர்களின் நீண்டகால விருப்பப்படி கொழும்பிவிருந்த சபையின் நிர்வாக யந்திரம் சென்ற ஆண்டிவிருந்து யாழிப்பாணத்துக்கு மாற்றப்பட்டது.

அடக்கமாக இருந்து ஆழமாகச் சிந்தித்து, சபை எதிர்காலத்தில் சிறப்புடன் செயலாற்றுவதற்குரிய வகைகளை வழிகோலி வகுத்துத்தந்து விட்டு அவர் அமராவிட்டார் அதனால் நாய்கள் அனுதைகளாகாமல் ஜயாவின் தீர்க்கதறிசனம் கலங்கரை விளக்கமாக எங்கள் முன் நிற்கின்றது!

பொது வாழ்வில் ஈடுபெடுவர்களுக்கு அடிக்கடி அவர்களின் பொறுமையைச் சோந்திக்கும் படியான சந்தர்ப்பங்கள் பல வழிகளால் ஏற்படுவதுண்டு. ஜயா அவர்கள் இவற்றை யெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு எடுத்த பணிகளை சிறப்பும் நடத்திக் கொடுப்பதற்கு ஜங்கெதமுத்து மந்திரத்தை அருமருந்தாகக் கருதினார். அதை அடிக்கடி மனதில் உச்சரிப்பதில் ஆறுதலும், ஆண்தலும் பெரும் பயனும் கண்டவர் அதனால் இசிசிறு மலரில், 'நமசிவாய' மணம் கூடுதலாக கமழுகிறது. குருபுசை நடத்துவதில் ஜயாவுக்கு பெரியகுதாகலம்; குருபுசை தத்துவத்தைப்பற்றி நாவலர் பெருமான் எழுதியுள்ள பகுதி இங்கு இடம் பெற்றுள்ளது, ஜயாவைப்பற்றி அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய சமய சமூகப் பெரியார்கள் எழுதியுள்ள சில கட்டுரைகளும் அவர்கள் பெருமைகளை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

விசுவலிங்கம் ஜயா அவர்களின் நினைவுக்கு இச்சிறு மலரைக் காணிக்கையாகி அஞ்சலி செய்கின்றோம்.

ஸ்ரீலக්ଷී ஆறுமுகநாவலர் சபையின் தலைவர்

தீயவுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர்

பேராசிரியர் H. W. தம்பையா Q. C. அவர்களின்

அனுதாபச் செய்தி

பெரியார் விசுவலிங்கம் அவர்கள் மறைந்து விட்டார் என்ற செய்தி எனக்குப் பெரும் ஏதிர்ச்சியைத் தந்தது; எமதுசபையின் வளர்ச்சிக்காக பலவழிகளில் இன்மைத் துடிப்போடு செயலாற்றிய பெருமன்; பொருத்தமான வேளைகளில் ஆழமான கருத்துக்களையும் ஆக்கழுர்வமான ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்து சபையை நெறிப்படுத்திய பெருமக்களில் அவரும் ஒருவர்.

செவத்தைக் காத்து, தமிழை வளர்த்து, தமிழ்மக்களின் ஆஸ்மீக, அரசியல், சமூக, கல்வி, கலாசாரத்துறை என்கூடு பேராழுஷ்டிய மகாஞ்சிய நாவலர் பெருந்தகையின் நினைவுப் பணிகளைப்புரிவதற்கென 1968ல் எமது சபை தோற்று விக்கப்பட்டபோது நாவலர் பக்திகளாண்ட பெரியார்களும், அர்ப்பணிப்புடன் செயலாற்றும் திறமைகளாண்ட தொண்டர்களும் இச்சபைக்குக் கிடைத்தமையினால்தான், நாவலர் திருவுநாசல் சிலைநாட்டு விறா, நாவலர் மாநாடு, நாவலர் ஜெயந்திவிழா, நாவலர் நூற்றுண்டு விழா முதலிய சரித்திர முக்கியத்துவமான பணிகளைச் சபையால் சிறப்புடன் செய்யக் கூடியதாயிருந்தது — இந்தப்பணிகளில் எல்லாம் பெரியார் விசுவலிங்கம் அவர்கள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர். அமராசலன் முருகேசனினை, ம. ஸ்ரீகாந்தா, க. இளையதம்பி, நீதியரசர் சிவசுப்பிரமணியம் ஆகிய பெருமக்களின் வரிசையில் விசுவலிங்கம் அவர்களையும் சபை இழந்து விட்டது பெருநஷ்டமாகும்.

முதிர்ந்த வயதிலும் முழுக்கெறிய வாலிபணின் உள்ளது துடிப்புப்போல இறுதி முச்சுவரை கேவைக்கென அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வுவாழ்ந்து காட்டிய பெரியார் விசுவலிங்கம் அவர்களின் தொண்டிகள் எளிதில் மறக்கப்பட முடியாதவை; எல்லோராலும் போற்றப்பட வேண்டியவை; அவரது இலட்சியங்களை மேலும் முன் வெடுத்துச் செலவோமாக.

அன்னுரின் குடும்பத்தினர்க்கு ஆழந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, அவரின் ஆண்மா சாந்திபெறப் பிரார்த்திக்கிறேன்;

ஏ
குருபாதம்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

குருமஹா சுந்திதானம்

ஸ்ரீவழுஷீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்

இரங்கற் செய்தி

அமரர், சௌவப் பெரியார் திரு.கா. சிசுவலிங்கம் அவர்
வளின் மணறவு சைவ உலகுக்கோர் பேரிழப்பாகும். அரசாங்கத்தில்
பல உயர் பதவிகள் வகிந்தும், பிரபல சமூகசௌவையாளராக
விளங்கியவர், ஸ்ரீவழுஷீ ஆறுமுக நாவலர் சபையின் இணைச் செய்
ஶாஸ்திராகம் பணிபுரிந்து சைவமும், தமிழும் வளர, அவர்கள் ஆற்
நிய தொண்டுகளை யாவருமறிவர். அங்கு பொறுமை, அடக்கம்
என்ற நற்பங்குள் நிறைந்த இப்பெரியாரின் ஆடம்பரம் இவ்வாத
தூய வாழ்க்கை எவருக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும். ஆதரவற்றே
ரும், ஏழைகளும் வாழுவேண்டுமென்ற பெரு நோக்கோடு'புனர்
வாழ்வு உதவி நிறுவனங்கள் ஒன்றியம் ஒன்றை அமைப்பதில்
தமது கடைசி நாட்களில் ஈடுபட்டிருந்தார். புனர்விய சிவர்கள்
எய்துவது மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, அந்தவகையில் இப் பெரி
யாரின் ஜவாத்மாவும் இறைவன் இணையடிகளைச் சார்ந்து நிரதி
சுய நித்தியானந்த நிலை எய்த வேண்டுமென உள்ளாரப் பிரார்த்த
திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி

யாழ். மறைமாவட்ட ஆயர்
 அதி வண. பிதா வ. தியோகுப்பிள்ளை அவர்கள்
விடுத்த செய்தி

யாழ்பிரசைகள் குழுவின் அங்கத்தவரும், அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் தலைவரும், "The Saturday Review" என்னும் ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையை வெளியிடும் புதுயூ வெளி யிட்டுக் கழகத்திற்குப் பொறுப்பாய் இருந்தவருமான் திரு. கா. விசுவலிங்கம் அவர்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு கடத்த ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளில்தான் கிடைத்தது. அவர் மிகவும் நேரமே உள்ளவரும் கடமையுணர்வு உள்ளவரும் ஆகக் காணப்பட்டார்.

திரு. விசுவலிங்கம் அவர்கள் வயதில் முதிர்ந்தவராக இருந்த போதிலும், தனது தேக்கக்கத்தைப் பொருப்படுத்தாது வடமாகா ணத்திலும், கீழ்மாகாணத்திலும் உள்ள எல்லா அகதிகளுக்கும் மிகவும் பிரமாணிக்கமாக உதவி புரிந்து வந்தார். அகதிகளுக்குரிய பணத்தை அவர் மிகவும் கவனமாகப் பயன்படுத்தி வந்தபடியால் அகதிகளுக்கு உதவிபுரியும் சில வெளிநாட்டுத் தாபணங்களிட மிருந்து எனது சிபாரிசின் பேரில் மேலும் உதவிகளைப் பெறக் கூடியதாய் இருந்தது.

அமரர் விசுவலிங்கத்தின் மறைவினால், மிகவும் புத்திசாலி யான், திடகாத்திர மனதுடைய, தன்னாலும் கருதாத, சமூகத் தொண்டர் ஒருவரை தயிழ்ச் சமுதாயம் இழந்துவிட்டது. தமிழ் மக்களின் நல்கொடிய அவர் எப்போதும் தமது உள்ளத்தில் ஆழ மாகப் பதித்து வைத்திருந்தார்.

இரக்கம் நிறைந்த இறைவன் இந்த நல்ல சூழிப்புறுள்ளு
 அமைதியை அளிப்பாரா!

யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்
உயர் திரு வை. மு. பஞ்சலிங்கம் அவர்கள்
அனுதாபச் செய்தி

பெரியார் திரு. கா. விசுவலிங்கம் அவர்கள் மரணமான செய்திகேட்டு ஆழ்ந்த கவலையும் அதிர்ச்சியும் அடைந்துள்ளேன்,

திரு. விசுவலிங்கம் அவர்கள் சிறந்த கழகத் தொண்டன். அகதிகள் புனர்வாழ்வு வேலையில் தம்மை முழுகமயாக ஈடுபடுத்தி, அன்றார் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

தம்மை ஒரு முழுநேரத் தொண்டனாக கருதி, எந்தப் பிரதிபலணியும் எதிர்பாராது அகதிகள் புனர்வாழ்வு வேலையில் விசுவலிங்கம் அவர்கள் ஈடுபட்டு வந்தமையை அணிவரும் அறிவர். பலசமூக அமைப்புகளிலும், நிறுவனங்களிலும் முக்கியமான பதவிகளை அவர் வகித்து வந்தார், அகதி கள் புனர்வாழ்வுக் கழுத் தலைவராக ஜயா அவர்கள் புரிந்த சேவை ஏவராலும் மறந்க முடியாது.

பேச்சைக் குறைத்து, செயலினால் அதிகம் காத்தியுள்ள வீரர் ஜயா விசுவலிங்கம் என்றால் அது மிகக்காலாது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் அன்றார் மறைவு எந்த வகையிலும் ஈடுசெய்ய முடியாதது.

ஆறுமுகநாவலர் சபையும்

விசுவலிங்கம் ஜயாவும்

நா. சோமகாந்தன்

1969 முற்பகுதி— கொழும்பு விகாரமகாதேவி பூங்காவின் ஒரு பகுதியில் நாவலர் சபை வாடகைக்கு எடுத்த இடத்தில் தமிழகத்துப் பிரபல சிற்பி எம். என். மணிவின் கைவண்ணத்தில் நாவலர் திருவுருவச் சிலை இரவு பகலாக உருவாக்கக்கொண்டிருக்கிறது. அதனிலும் இரட்டிப்பான் வேகத்தில் கொட்டாஞ்சேலை புதுச்செட்டித் தெருவிலுள்ள திரு. த. நீதிராசா அவர்களீன் இல்லம், மாநாட்டுச் செயலகமாக மாறி, நாவலர் திருவுருவச் சிலையின் தேசபவளி ஒழுங்குள், நாவலர் மாநாட்டுதயாரிப்பு வேலைகளில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்போது சபையின் முக்கிய பதவிகளிலிருந்த கூப்பிம் கோட் நீதியரசர் வி. சிவகப்பிரமணியம், காணி மின்துறை அமைச்சர் செயலாளர் திரு. ம. ஸ்ரீநாந்தா, சென்ட்டர் த. நீதிராசா, மெய்க்கூடான் அதிபர் இரத்தினசபாபதி முதலிய பெரியார்களும், செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற விரூர்ந்த துடிப்போடு அப்போது செயற்பட்ட இளைஞர்களாகிய மாநாட்டுப் பொருளாளர் திரு. எஸ். சிவகப்பிரமணியம், (அப்போது சபையின் இளைச் செயலாளர்) கணக்காளர் அட்சரமூர்த்தி, இளையதம்பி, சம்பந்தன், தேவதாசன், மாநாட்டுச் செயலாளராகிய நான் ஆகியோரும் தினமும் இரவு 11 மணி வரை மாநாட்டுச் செயலகத்தில் கூடியிருந்து மந்திராலோசனைகள் புரிவதும், திட்டங்கள் தீட்டுவதும், இவற்றை திறம்படச் செய்யக்கூடிய வழிமுறைகளை ஆராய் வதும் வழக்கம். ஆறு நாள் மாநாட்டுக்குரிய கலை திட்டங்கள், நிகழ்ச்சி நிரல் ஒழுங்குள், கடிதத் தொடர்புள், பிரசார ஏற்பாடுகள், பத்திரிகை உறவுகள் முதலியவை எனது பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தன. நாவலர் சிலையை நாடு தழுவிய பவனியாக மலையகம், மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, அனுராதபுரம்: வவுனியா ஊடாக யாழிப்பாணம் கொண்டு வருவது என்பது எங்களின் பூர்வாங்க திட்டம். இத்திட்டத்தின் முதற் கட்டமாக மாநாட்டுச் செயலாளர், மாநாட்டுப் பொருளாளர் முதலிய இளைஞர்களைக் கொண்ட ஒரு இப்பகுதிகளுக்கெல்லாம் விஜயம் செய்து ஆங்காங்கே பிரசாரக் கூட்டங்களை நடத்தி, சிலை வரவேற்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டுத் திரும்பியிருந்தோம். ஆனால் சிலை பவனி தொடங்குவதற்கு சமார் ஒரு மாதத்திற்கு முன் — நாம் சற்றும் எனிர்பாராத வகையில் மலையகத்தில் — பண்டாரவளையில் நடந்த தி. மு. க. மாநாட்டையொட்டி வகுப்புக் கலவரம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இந்த இக்கூட்டான நிலைமையிலிருந்து நாவலர் பெருமானின் சிலையைப் பத்திரமாக, பவனியாக யாழிப்பாணம் கொண்டு வருவதற்கு உற்ற துணையாகச் செய்கொடுக்க முன்வந்தவர் அமர்ந் வசூலின்கூடம் ஜயா அவர்களே. அப்போது அவர் சபையில் சாதாரண ஒரு உறுப்பினராகக் கூட இருக்கவில்லை. அவரின் உள்ளத்தில் கடர் விட்டுக் கொண்டிருந்த நாவலர் பக்தியாக கண்டு நாங்கள் பிரமித்துப் போய் விட்டோம். அப்பெப்பட்ட உத்தமத் தொண்டர்களை அணைத்துக் கொள்ள சபை பின்னீன்றுதேயில்லை. — எங்கு எந்த வேளையில் உதவி தேவையோ, எவருடைய அழைப்பையும் காத்திராமல், அங்கு ஒடிச் சென்று உதவும் உத்தமப் பெரியார் அவர் என்பதை இந்தச் சம்பவம் எங்களுக்கு நிருபித்து விட்டது.

1970ல் நாவலர் மனிப்ஸ்டபத்தைக் கட்டியேறுப்ப பெருந்தொகையான நிதி தேவைப்பட்டது. அதற்காக “கலைண்ணம்” என்ற கலாசார நிகழ்ச்சி ஒன்றை கொரும்பு ரேயல் கல்லூரியில் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம் அந்நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டுக் குழுவில் அவரை உறுப்பினராக இடப்பெற வைத்தோம். பல்லாயிரக் கணக்கில் அவர் பணத்தைச் சேர்ந்தது சிட்டார். அவருடைய நேரமைக்கும் கண்ணியத்திற்கும் சமுகத்திலிருந்த மதிப்பு மிகப் பெரிது.

ஐயா அன்றும் சரி, அண்மையிலும் சரி அரங்கத்துக்கு வராமல்— புதை எதிர் பாராமல், அடக்கமாயிருந்து பணி செய்வதையே சுபாவமாகக் கொண்டிருந்தார். எந்தச் சங்கத்திலும் சபையிலும் அவர் பதவிக்காகப் போட்டியிட்டதேயில்லை. அவரைத் தேடியே பதவிகள் வந்தன, 1971ல் நிகழ்ந்த எங்கள் ஆண்டுப் பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் அவரை வலிந்திடுத்து ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்து கொண்டோம்.

1972ல் நிகழ்ந்த நாவலர் நூற்றி ஐம்பதாவது ஐயந்தி விழா நாவலர் இயக்க எழுச்சியை மேறும் முன்னிடுத்துச் செல்லக் கூடிய வணக்கியில் சபையால் அமைக்கப்பட்டது. மாணவர் போட்டிகள், இலக்கியப் பரிசளிப்புகள், நாடு தழுவிய விழாக் கள் எனப் பயனுள்ள பல நிகழ்ச்சிகள் அதையொட்டி நடைபெற்றன. அவரே வேளையில் அதனைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சி கொண்ட பங்கிதமணி சி.க. மேல்வருமாறு எழுதினார்:- “கைவரகள் நாவலர் அவர்களை ஐந்தாங்கு வரவர் என்று பாராட்டி இதுவரை விழா எடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது தமிழர்கள், தமிழர் அல்லாத வர்கள் — இத்தேசத்தவர்கள், இத்தேசத்தவர்கள் அல்லாதவர்கள் — யாவரும் ஓகோபித்துக் கொண்டாடும் நிலை தோன்றியிருக்கிறது.”

சபை வெளியிட்ட 150 வது ஐயந்தி விழா மலர், “நாவலர் ஆய்வு மேலும் ஒரு படி செம்மை பெறுவதற்குத் தூண்டு கோலாய் அமைந்தது. நாவலர் பெருமான் கைவப் பெருமகனுக மாத்திரயன்றி, தேடியப் பெருமகனுகவும், விடுதலை இயக்கத் துக்கு வித்திட்ட விடிவெள்ளியாகவும் இந்நாட்டு பக்கள் அணைவராலும் மதிக்கப் படும் நிலை கொண்றிப் பேளையில் அம்மலர் வெள்வந்தது.” (அமராசீரியர் க. கைவாசபதி - நாவலர் நூற்றுண்டு மலர் முன்னுரையில்) இவ்விழாவின் வெற்றிக்கும் சிறப்புக்கும் அடியாதாரமாகிய பணத்தைத் திரட்டிய நிதிக் குழுவுக்குத் தலைவராக அமைந்திருந்தவர் விகலவிங்கம் ஐயா அவர்களே.

அப்பழுக்கற்ற நேரமை, சமூகத்தின் வளர்க்கிக்காக தன் பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டுமென்ற சேவா உள்ளம், இதய சுத்தியான உழைப்பு இவற்றை அணிகலன் களாகந் கொண்டிருந்த ஐயா அவர்களை பாடசாலைகள், அனுதை இல்லங்கள்; ஆவது நிருப்பணிச் சபைகள் முதலியவை போட்டி போட்டுக் கொண்டு பல பொறுப்புகளை அவர்கள் சமந்தின.

நாவலரீயக்கத்தின் அடுத்த கட்ட வளர்க்கிப் படியாக 1979ல் நிகழ்ந்த நாவலர் நினைவு நூற்றுண்டு அமைந்தது. அதனைச் சபை சிறப்பும் பொருத்தமுங் கொண்ட வகையில் நடத்திய போது சபையின் கூட்டுப் பொருளாளராக அமர்ந்திருந்தவரீர் விகலவிங்கம் ஐயா அவர்களே. தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் அப்பதவியை அவர்களிட்டபோது சபை நிதியை வரைத்து மாசாமாசம் நல்லுரை நாவலர் நிலையப் பராமரிப்புக்காக பெருந்தொகைப் பணம் அனுப்புவதற்கு அவர் எடுத்துக் கொண்ட மூயற்சிகள் எல்லோராலும் நாள்நியுடன் பாராட்டப்பட்டன.

மதிப்புக்குரிய பெரியாரும், எமது சபை வழிகாட்டிகளில் முக்கியமானவராகவும் விளங்கிப் பிரேரணை திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தா அவர்கள் 1982மார்ச் 10ல் சிறுபதும் எங்கிலீட்

அவர் வகித்த இணைச் செயலாளர் பதவிக்குப் பொறுத்தானவராக திரு. விசுவ
விங்கம் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இதனால் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில்
நிரந்தரமாகத் தங்கி, நல்லூர் நாவலர் நிலையப் பராமரிப்பை நேரிடையாகக் கவ
னித்து வந்தார். இடைவிடாது தினமும் அங்கு கந்தபுராணம் படிக்கப்படுவதற்
கும் வாராந்த, சித்தாந்த பண்ணிசை வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெறவும் ஒழுங்
கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தார். கொழும் விருந்து பணம் வந்தாலே நல்
லூர் நாவலர் நிலையம் இயங்க முடியும் என்றிருந்த நிலைமைப் பார்த்தியமைத்து, தமது
ஊக்கமான முயற்சியினால் நிலையச் செலவுக்குத் தேவையான நிதியை யாழ்ப்பா
ணத்திலேயே சேர்கிறது நிலையத்தின் நிகழ்ச்சிகளைச் சிறப்புற அமையச் செய்தவர்
அவர். சிவாந்தமாலை, அகத்தியர் தோரத் திரட்டு முதலிய அரிய நூல்களைத்
தமது சொற்றச் செலவில் அக்சிட்டு சபைக்கு உபகரித்தவர்:

உலகப் பெரியார்கள் பிறந்த இல்லங்கள் அவர்களின் பெருமை கூறும் நிலை
வாலயங்களாக அமைந்திருப்பது போல, நாவலர் பெருமான் பிறந்த இல்லமும்
நாவலர் கேந்திர ஸ்தானமாக மாற்றப்பட்டு. அங்கு நாவலர் நினைவுச் சிள்ளங்
களும், நாவலர் எழுதிய அணைத்து நூல்களையும் கொண்ட நூலகமும் அமைந்து
நாவலர் புகழை மேலோங்கச் செய்யவேண்டும் எனச் சபைக்குள் பல காலமாகக்
குரலெழுப்பி வந்தவர் விசுவவிங்கம் ஐயா. அதற்கு முதற்படியாக சபையின் நிர்
வாகப் பொறுப்பை கொழும்பிவிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு மாற்றுவதிலும் சென்ற
அண்டில் அவர் வெற்றி பெற்றார். நாவலர் நினைவாலடம் அமைக்கும் முயற்சியில்
சென்ற ஆண்டு சபை முறைவது அடியை எடுத்து வைத்த போது, சபையின் முடிவுகளிலிருந்து நமுவாமல். வழு வாமல். உறுசிபுடன் செயற்பட்டவர்; சரியானதைச்
செய்வதில் எவருக்கும் அஞ்சாதவர், இரட்டை வேடம் போடத் தெரியாத நேரமை
மிகுந்த பெரும் மனிதர் அவர்.

குடியேற்றத் திட்டங்களில் பாமரர்களாக, ஏழைகளாக வாழும் தமிழ் மக்கள்
தங்கள் சொந்தக் கலாசாரமாகிப் பைவத்தை மறக்கடிக்கக்கூடியதான் முயற்சிகளை பிற
மதத்தோர் மேற்கொண்டு வருவதைக் கண்டு வேதனை கொண்ட விசுவவிங்கம் ஐயா
அவர்கள் ஒவ்வொரு குடியேற்றத் திட்டத்திலும், ஒரு சிறிய கோவில் அமைக்கப்பட
வேண்டும் எனவும், கோவில் மணி ஒரை அங்கு ஒனிக்க வேண்டுமெனவும் பெரிதும்
விரும்பி அதற்கான செயற்பாடுகளை நாவலர் சபை மூலம் நிறைவேற்றத் திட்டங்கள் வைத்திருந்தார்.

தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் இந்து மதம் அழைக்கிறது, இராமகிருஷ்ண விஜயம்,
ஞானபூமி போன்ற சைவகஞ்சிகையான்றை ஈழத்திலிருந்து விரைவில்
வெளியிடுவதற்கான தட்டத்தையும் அவர் வகுத்திருந்தார்.

அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலைகள், எண்ணற்ற எம் கடோ
தரர்கள் ஏதிலார்களாகக் கிட்டத்தால், இம்மக்களின் கண்ணேரத் துடைத்துப்
புனர்வாழ்வளிக்கும் பணிக்கு முன்னுரிமை வழங்கி இறுதி முச்சுவரை அவர் செயற்
பட்டுக்கொண்டிருந்தமையிலும், அவரின் திட்டங்கள் நிறைவேறும் முன்பே அவர்
நிறைவு பெற்றுவிட்டார்.

அண்மைக் காலத்தில் அவரின் உடலில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டதை அவதானித்த
அவருடன் நெருங்கிப் பழுதும் நண்பர்கள், அவரைத் தினமும் சிறிதளவாவது ஓய்
வெடுத்துக் கொள்ளும்படி கெளுசிக் கேட்ட வேளைகளில், ‘இந்த மாண்ணையும் மக்களை
யும் மீட்கும் பணியில் எங்களது பிள்ளைகள் எந்த நேரமும் உயிரை மதிக்காமல்

அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் ஆற்றி வரும் பணியைப் பாருக்கள், மரணம் எந்த நியிடத் திலும் நிச்சயம். இந்தச் சடலம் அடுத்த கணத்தின்கூட விழுந்து சரிந்து விடலாம். அதனால் எம்மால் செய்யக்கூடிய அலைத்தையும் அதற்கிடையில் செய்து முடிக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி ஒப்பிவாழிச்சலின்றி இறுதி முச்சு வரை கடமையே கண்ணுக்கிருந்து காரியமாற்றிய கரமையாக அவர் விளங்கினார்.

விசுவலிங்கம் ஜயாவின் மறைவிலூல் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமூகம் ஒப்பற்ற தொண்டனே இழுந்து விட்டது. நாவலர் சபை சிறந்த வழிகாட்டியை, செயல்வீரரை இழுந்து விட்டது.

அவர் நாமம் வாழ்க!

கடமை

“கடமையாவன தன்னைக் கட்டுதல்,
பிறர்த்துயர் தீர்த்தல், பிறர் நலம் வேண்டுதல்,
விநாயக தேவனுய, வேலுடைக் குமரனுய,
நாராயணனுய, நதிச்சடைமுடியனுய,
பிறநாட்டிருப்போர் பெயர்பல கூறி
அல்லா! யெஹோவா! எனத்தொழு தன்புறும்
தேவருந்தானுய, திருமகள், பாரதி,
உமையெனுந் தேவியர் உகந்தவான் பொருளாய
உலகெலாங் காக்கும் ஒருவளைப் போற்றுதல்,
இந்நான் கேய்ப் பூமியிலெவர்க்கும்
கடமை யெனப்படும்.....”

— மகாகவி பாரதியார்

தர்மப் பொறுப்புப் பணியிலே

தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கண்டவர்

— பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி

வான்துளங்கித் தமிழ் வாழ்க்கைகளைக் களப்பவி கொள்ளும் களியாட்டத் தினாடே. மீலுமொரு இட தமிழ் மக்கள்மீது சென்ற நூயிறங்கு (1 - 6 - 86) விழுந்தது.

துங்பத்தைத் தணிப்பதைத் தன் தொழிலாகக் கொண்டுமைத்த ஒரு கர்ம வீரன் மறைந்தான். அகதிகள் புனர்வாழ்வையே தன் உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு தொழிற்பட்ட அநாதரக்கான் தன் இண்மைப் பணியை முடித்துக் கொண்டான்.

ரி. ஆர். ஆர். ஓ. விசுவலிங்கம் அவர்கள் - விசுவலிங்கம் ஐயா அவர்கள் மறைந்து விட்டார்கள்.

இது உண்மையில் “மறைவு” தான். யாழ்ப்பாணம் நான்காம் குறுக்குத் தெருவில் 106ம் இலக்கத்திலியங்கும் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் அலுவலகத்திற்கு தன் இருக்கையால் நிறைவு வழங்கி துயர் தடைப்பு பணியின் ஒளிகளுக்கிடையே ஒடியாடி உழைத்த ஐயா’வை மரணத்தைத் தவிர வேறொதுவுமே அந்த நிவாரணக் குழுவிலிருந்து மறைத்துவிட முடியாது. மரணம் ஒன்றுதான் அடிக்காச் செய்ய முடியும். அது செய்து முடித்து விட்டது.

இன்று நடக்கும் அரசு அதர்மங்களுக்கிடையே அந்த அதர்மங்கள் ஏற்படுத்தும் அருத்துதல்களுக்கு மாற்று மருந்தாய்த் தொழிற்படும் ஒரு முக்கிய நிறுவனம் ரி. ஆர். ஆர். ஓ எண்படும் அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகமாகும். தாங்க முடியாத அழிவும், அழிப்பும் நடந்து முடிந்த அடுத்த வேளையில் இன்னொலுற்கேர் அந்த இன்னங்களிலிருந்து விடுபட்டு மீண்டும் தம் இரண்டு கால்களிலும் நிற்பதற்கான அத்தியாவசிய உதவிகளை வழங்கும் நிறுவனமாகத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் இயங்குவது. இந்த ‘ரி. ஆர். ஆர். ஓ’ வாகும். இலங்கையின் எந்தப் பாகத்திலிருந்தும் தமிழர்கள் இன்னொலுற்று வந்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய, உடனடி நிவாரணத்தை வழங்குவது இந்த நிறுவனம்.

இந்தப் பெரும்பள்ளியைச் செய்யும் நிறுவனம், தன்னைப் பெரிது படுத்தி, தன் தொண்டுகளைத் தானே புகழ்ந்து கூறிச் செய்கழப்பாடும் ஓர் அமைப்பாக இயங்காது. தன்னை முன்னிலைப் படுத்தாது, உதவியை மிக நிதானமாக நின்று வழங்கி விட்டு எவ்வித சலசலப்புமில்லாது தொடர்ந்து “பின்னுக்கு நன்று” கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தன்மையினாக தனது பள்பாக வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது.

இந்தப் பணி யாழ்ப்பாணத்தோடு மாத்திரம் நின்று விடுகின்ற ஒன்றை மன்னாரிவிலிருந்து வடக்குக் கிழக்கை ஒடிப் பொத்துவில் வரை அதன் காத்தற் பள்ளுடைப்பெறுகின்றது.

இந்த நிறுவனத்தை வளர்த்து அதன் காத்தற் பணியைத் திறமைச் செய்யுடன் ஒருங்கு படுத்தியவர் திரு. கார்த்திகேஸ் விசுவலிங்கம் அவர்கள்.

சழத்தின் தமிழ்ச் சமூகம் முழுவதையும் தனது தர்மக் கடனாளியாகிக் கொண்ட விசுவலிங்கம் அவர்களின் சமூகப் பங்களிப்பு இன்றைய கட்டத்தில், மலை வினாம் மாணப் பெறியது.

ரி. ஆர். ஆர். ஒ நிறுவனத்தை இப்பெரும் சமூகப் பணிக்குத் தயாராக்கிய முகாமைத் திறனிலேயே திரு. விசுவலிங்கம் அவர்களின் ஆளுமைப் பொலிவின் தன்மை புலப்படுகின்றது.

மாபெரும் சமூகப்பணியோன்றை அடக்கத்துடனும், அதேவேளையில் அவதானத்துடனும், துரிதத்துடனும் அதே நேரத்தில் சொல்வன்மையுடனும் ஆற்றுவதற்கேற்ற வகையில் ரி. ஆர். ஆர். ஒவை அவர் வைத்திருந்தார்.

ஐயா ரி. ஆர். ஆர். ஒவை நடத்திய முறை மேடை இசை மரபில் ஆற்றல் மிக்க, ஆங்கத்திறன் மிக்க இசை நடத்துநர் (Conductor) தனது வாத்தியக் குழுவினை இணைத்து வழிப்படுத்தும் முறையையே இனைவுறுத்துகின்றது. ஒரு பிசரல் ஒரு விரசமான இடக்கு எதுவுமை கிடையாது. திறமை மிக்கவர்களை ஒருங்கிணைத்து நடத்திய அற்புத இசைக் கோலம் அது;

மரணங்களை நிமிடங்களின் எதிர்பார்ப்பாகக் கொண்டு விட்ட இன்றைய ஏமது நிலையிலும் இந்த மரணம் நீண்ட நேரத் தளர்க்கியை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணம், நடைபெற்ற வந்த (இந்த நிமிடம் வரை வருகும்) அந்த இசைக் கோலம் கிண்ணபிள்ளன்மாகுமா? என்னீர் துடைத்த கரங்கள் கந்தோர் முறைமைகளின் கெடு பிடிகளுக்கு ஆட்பட்டு விடுமா? என்ற பயமே.

இந்தப் பயத்துடனே தான், நாம் விசுவலிங்க ஐயாவுக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலி ஒரு பிரார்த்தனையாக மாறுகின்றது.

அவர் தொடக்கி வைத்த அங்க முறைமை மனிதாபிமானச் செம்மையுடனும், திறமையுடனும் தொடர்ந்து தொழிற்பட வேண்டும். இது தமிழ் அகதிகளின் இன்றைய பிரார்த்தனை.

சில காலங்களில் ஒவை மனிதர்களின் பணிகள் எத்தனை முக்கியமானவையாகி விடுகின்றன. அவர்களுக்குப் பின் அவற்றையாற்ற வரும் மனிதர்கள் மீது எத்தனை தர்மப் பொறுப்பை அவர்கள் விட்டுச் செல்கிறார்கள்?

விசுவலிங்க ஐயா அவர்கள் தான் செய்த இந்தப் பணியைத் தனக்கு இட்டதற்கும் பொறுப்பாக்கி கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

பிரசௌரங்கள் குழு இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் காரணமாக மிக அந்தியோன் விய உறுத்துகளை அவருடன் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிலைமை எம்மிரு ஸ்லைக்குத் தெரியும்பட்டது. கடமையைப் பின்னாப்பினடியாக நான் அவரிடத்துக் கண்டது பங்கத் துறவுணர்வுகளின் புடம் போடப் பெற்ற மனிதாய உணர்வினேயு.

ரி. ஆர். ஆர். ஒ.வுக்கு வருவதற்கு முன்னரே அவர் சமூக சாதிச் செயல்வாதியாகத் தொழிற் பட்டவரே கொழுப்பு விவேகானந்த சபைக்காற்றிய பணி கொழுப்பு இந்துக் கல்லூரிக் காற்றிய பணி, இந்து மாமன்றத்துக்காற்றிய பணி, நாவரை சபைக்கு ஆற்றிய பணி ஆகிய மாவும் அவர்கள் இறுதிக்காலப் பெரும் பணிக்கான பயில்களாங்களாகவே அமைந்தன.

ஐயாவின் மிகப் பெரிய சிறப்பு “ஒருபக்கச் சார்பு”, சார்பு பிநாக்கு ஆகிய வை இல்லாதிருந்தாமலே. இதனால் அவர் தமிழை ஒரு மதச்சார்பானதாகக் கொள்

எாது ஒரு மனிதப் பண்பாடாகவே கண்டாரி, அதனாலே தான் அவரை இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லிம்களும் போற்றினர்; நிச்சயமாக அவர் பணியை அறியும் பொழுது உண்மையான பொத்தர்களும் போற்றுவர்;

ஐயாவின் மறைவு திங்களே வந்துள்ளது. அந்தத் திங்க தன்மையின் கொடுரேத்திலிருந்து நாம் விடுபட நாட்கள் பலவாகும்; நமக்கே இப்படியென்றால், அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கு...?

தலைவரை இழந்து அல்லது ரும் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கு, அந்த ஊரவருக்கு எமது மனம் நெகிழ்ந்த அநுகாபங்கள். இந்த இழப்பில் பங்குதாரர்கள் என்பதை மாத்திரம் பணிவடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். விசுவலிங்க ஐயாவுடன் மிக நெருங்கிப் பழகிய இலக்கியகாரர் எனும் வகையில் இப்பொழுது என்மனதில் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பவை;

ஊருக்குமேத்திடல் யோகம் - நலம்

ஒங்கிடுமாறு வருந்துதல் யாகம்

போருக்கு நின்றிடும் போதும் - உளம் 27/2

பொங்கல் இலாத அமைதி மெய்ததானம்:

என்ற பாரதியின் பாடலே. அந்தப் பாடலின் தலைப்பு “உயிர் பெற்ற தமிழர்” என்பது. அது பலவகைகளில் இன்றைய நிலைமையைச் சுட்டியே நிற்கின்றது. உயிர் பெற்ற தமிழர்கள், உயிர் காத்த ஒரு தமிழன் நினைத்துக் கொள்வோமாக.

(8-6-1986 ஈழமுரசு வாரமலரிலிதுந்து)

பொதுத்தொண்டு

“ தன்பொருட்டு மாத்திரம் பிரயாசப் படுபவன் அற்ப இன்பத்தை மாத்திரமே அனுபவிப்பான், அவ்வற்ப இன்பமோ மிக இழிந்தது ”

— நாவர் பெருமான்

தொண்டுக்கு ஒரு விசுவலிங்கம்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

தொண்டுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்களின் பெயர் என்றும் மறைவதில்லை அன்மையில் அமரான திரு. கா. விசுவலிங்கம் அவர்கள் தொண்டுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர். அவர் அமரானவுடன் அஞ்சலி செலுத்தியவர்கள் யாவரும் அவருடைய சேவை மனப்பாங்கிளையும் அயராத உழைப்பிளையும் விதந்து கூறினர். இன்றுவரை பத்திரிகைகளிலே வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் அஞ்சலி உரை — அஞ்சலித் தீர்மானங்கள் சில பின்வருமாறு அமைகின்றன :

“ஆற்றெலுகுக் கொடுக்கான ஆளாகி அல்லற்பட்டு நிற்கும் மக்களை அரவணைத்து அவர்களின் கண்ணீரைத் துடைத்து அவர்களுக்கு ஆறுதலும் புனர்வாழ்வும் அளிப்பதில் முன்னிஸ்ரு செயலாற்றிய சேவையின் சின்னம் மறைந்து விட்டது.”

“நேர்மை, நீதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிற்றுன் இவரின் செயல்பாடு அமைந்தது. தன் வாழ்க்கை தமக்கு மட்டும் பயனுள்ளதாக அமையாது நறுமலர்க் கெடிபோல, நிழல்தான் பழமரம்போல பலருக்கும் பலனுள்ளதாக அமைதல் வேண்டுமென்பதை இவரின் வேண்வா”

“பல்லாயிரக் கணக்கான நுயிழ் அகற்கானுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்கு திரு. விஸ்வலிங்கம் தேசிய ரீதியாகவும், சர்ப தேசிய ரீதியாகவும் நிரி திரட்டி, ஆயிரக் கணக்கான அகதிக் குடும்பங்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதில் பெரும் சேவையாற்றியுள்ளார்.”

இவ்வளவு இரங்கலுரைகள் மனிதர்களுட் பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை. சில ரூக்கு அவ்வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. புறநாலூர்றுப் புலவன் உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனூர் பல நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னர்,

“சேற்றுவளர் தாமரை பயந்த ஒன்கேழ்
நூற்றிதழ் அலரி நிரைகண் டன்ன
வேற்றுமை யில்லா விழுத்தினைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை எண்ணுங் காலை
உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரே
மரையிலை போல மாய்ந்திசினேர் பலரே”

எனக்குறிய பாடலடிகள் இச்சந்தரிப்பத்திலே மனங்கொள்ளத் தக்கனவாயுள்ளன. “சேற்றின் கண்ணே வளரும் தாமரைபுத்த ஒள்ளிய நிறத்தை உடைத் தாகிய நூறுகிய இதழையடைய மலர்க்கது நிரையைக் கண்டாற் போன்ற ஏற்றத் தாழ்வில்லாத, சிறந்த குடியிக்கட்ட பிறந்து வீற்றிருந்த வேந்தலை எண்ணுங் காலத் துபி புகழும் பாட்டும் உடையோர் சிலர்; தாமரை இலையையொப்பப் பயன்படாது மாய்த்தோர் பலர்,” என அப்பாடலடிகளுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டிருள்ளது. அமரர் விசுவலிங்கம் பல அஞ்சலி உரைகள் பெற்று அச்சிலருள் ஒருவராகின்றார். இவ்வாறு அச்சிலருள் ஒருவராக, தாமரை இலையையொப்பப் பயன்படாது மாளாமல் பயன் புரிந்து மாண்டவருள் ஒருவராக அவரை எண்ணுவதற்கு அவர் என்ன செய்தார்?

தன் வாழ்வின் முற்பகுதியைக் கொழும்பிலே கழித்த விசுவலிங்கம் அதன் பிறப்புத்தீய யாழ்ப்பாணத்திலே கழித்தார். கொழும்பிலிருந்த காலத்தில், பம் பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு அவரை நன்கறிந்த பலராலுமே விதந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல் ஹரி இன்று கொண்டு விளங்கும் கட்டடங்கள் பலவற்றைக் கட்டுத்தற்குரிய நிதியினைக் கொழும்பு வாழ் தமிழர்களின் வீடுகள் ஒவ்வொன்றாகச் சென்று சேர்த்தவர் திரு. விசுவலிங்கம் என அறிகிறோம். அக்கல் ஹரி அபிவிருத்திச் சபையின் பொருளாளராகக் கடமை யாற்றி இக்காரியங்களை அவர் செய்து முடித்தார். பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியின் இன்றைய வளர்ச்சி நிலை திரு. விசுவலிங்கத்தின் அயராத உழைப்பே எனக் கொழும்பிற் பல காலம் வாழ்ந்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

திரு. விசுவலிங்கத்தின் தொண்டு மனப்பாய்க்கும் இடையிடாத உழைப்புக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் இன்னேரு நிறுவனம் காந்திய சேவா சங்கத் தின் ஓர் அங்கமாகத் திகழும் கல்தூரிபாய் பெண்கள் அனுதை இல்லமாகும். இவ் வில்லத்திலே வாழும் பெண்கள் பிற்கலே தங்கியிராயல் தம் சொந்தக் கால்களிலே நிற்க வைப்பதே அவருடைய நோக்கமாயிருந்தது அதற்காகத் தன்னுடைய சொந்தப் பணத்தினைக் கூடச் செலவழிக்கத் தயாராயிருந்தாரென அவருடன் நெடுங்காலம் நெருங்கிப் பழகியவர்கள் கூறக் கேட்டுள்ளேன். தன்னுடைய சொந்தப் பணத்தை முதலீடாக இட்டு அப்பெண்கள் அனுதை இல்லத்தைச் சேர்ந்தோரைக் கொண்டு உழுந்து விதைப்பித்து, விளைந்த உழுந்தின் மூலம் பப்படஞ் செய்வித்து அப்பப்படத்தினைக் கொழும்பில் தானே சந்தைப்படுத்தியும் உதவி வந்துள்ளார். இவ்வாறு மூன்று வருடங்களாகக் கொழும்பிலிருந்து வண்ணிப்பகுதிக்கு அடிக்கடி பயணங்கு செய்து இச்சேவையினைச் செய்து வந்துள்ளார். அடிக்கடி இவ்வாறு அவர் மேற்கொண்ட பயணங்கள் அவருடைய உடற்சுக்கதைப் பாதித்தன என அவருடைய நண்பர்கள் கூறுகின்றார்கள். “இந்த உடம்பு என்றாலும் ஒரு நாளைக்கு அழியக்கூடியது. அதனால், அது அழிவதற்கு முன்னர் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களைப் பின்போடாமல், விடாப்பிடியாக, வேகமாகச் செய்து முடித்துவிட வேண்டும்” என்று அவர் உடற்சுக்கப் பாதிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும் நண்பர்களுக்கு அவர் கூறிவிடுவாராம்.

மக்களுக்குச் செய்யும் சேவை மகேசுவரனுக்குச் செய்யும் சேவையாகும் என்பதைத் திரு. விசுவலிங்கம் உணர்ந்திருந்த போதிலும், மகேசுவர சேவையினையும் அவர் மறந்தாரின்லை. அதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டு அவருக்குத் திருக்கே நில்வர ஆலயத்துடன் இருந்த தொடர்பாகும். சமுத்தின் பாடல் பெற்ற பழம் பெருமை வாய்ந்த அவ்வாலயம் சிறப்புற்றாகவைதற்குரிய நிதியின் தேவை சைவத் தமிழர் பலராலே உணரப்பட்ட தொன்றும். அந் நிதியினைச் சேர்க்கும் முயற்சியிலே திரு. விசுவலிங்கத்தின் பங்களிப்பும் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும். மாணிப்பாய் மருக்கடிப் பிள்ளையார் ஆலயத்துடன் திரு. விசுவலிங்கத்துக்கு நெருங்கிய தொடர்புண்டு, முதலிலே அவ்வாலயத்தின் வழிபடுவோஸ் சங்கம் ஊடாக ஆலய வளர்ச்சிக்கேற்ற பணிகளை ஆற்றி வந்தார். பின்னர் அவ்வாலயத்தின் அறங்காவற் குழுவின் ஓர் அங்கத்தவராயிருந்து பணியாற்றினார். இதுபோல் சதுமலை ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்பான் ஆலயத்துடனும் அவருக்குத் தொடர்பிருந்தது. தனிப் பட்ட ஸ்ரீவாகத்திலே இருந்து வர்த இவ்வாலயம் 1980 ல் ஒரு தர்மகர்த்தா சபையின் ஸ்ரீவாகத்துக்குள்ளாகியது. 20 - 11 - 80 தொடக்கம் இயங்கி வந்த இத்தர்மகர்த்தா சபையிலே, பரம்பரைத் தர்மகர்த்தாக்களிலும் தெர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ வாக்காக கடமையாற்றி வந்துள்ளார்.

கொழும்பிலிருந்து பணி புரிந்து வந்த இந்துமாமன்றத்துடனும் திரு. விசுவ
விங்கத்துக்குஞ் தொடர்பிருந்தது. திட்டங்கள் திட்டவேது, அவற்றைப் பேச்சளவிலே
வைத்துக் கொள்வதையும் விசு ஏதாவது பயனுள்ள செயலிலே இந்துமாமன்றம்
கடுபட வேண்டுமென என்னி அவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

வண்ணிப் பகுதியிலே அகதிகளாக வந்து குடியேறியவர்கள் பல வகைப்பட்ட
வர். இவர்களுட் பெரும்பாலானோர் கைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தங்களு
டைய கண்டங்கள் காரணமாக அவர்கள் தமிழ்டைய சமய வாழ்வினைப் புறக்க
வித்து விடக்கூடாது என்பதிலே திரு. விசுவிங்கம் கவனமாயிருந்தார் என்பதை
யும் அவருடைய நண்பர்கள் சிலரிடமிருந்து அறிந்தேன். இது எவ்வளவு தூர
நோக்குடைய என்னம் என்பதை எவரும் உணர்ந்து கொள்வர். அகதிகளுடைய
அன்றை அவசியத் தேவைகளான, உணவு, உடை, வீடு ஆகியவற்றைக் கவனிப்
பது மாத்திரமானால், அவர்களுடைய பண்பாட்டுத் தேவைகளிலும் ஓரளவு கவனங்
செலுத்த வேண்டியது அவசியமென்பதைக் கீழ் இதன் மூலம் நாம் உணர வேண்டும்.

உடற்கம் பாசிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், போக்குவரத்துக் கண்டங்கள்
முதலானவை இருந்த போதிலும் பல்வேறு சேவை நிறுவனங்களுடன் தன்மைத்
தொடர்புபடுத்தி திரு. விசுவிங்கம் தொண்டு புரிந்து வந்துள்ளார். எளிமையான
தோற்றுத்துடன் அடக்கமான பணிகளைச் செய்து வந்துள்ளார். நேர்கை அவரு
டைய தொண்டுக்கு அடிப்படையாக இருந்து வந்துள்ளது. மற்றவர்க்கு இரண்கும்
மனப்பான்மையும், நேர்மையும், அடக்கமும், எளிமையும் அவருடைய பணிகளுக்கு
இப் பக்க பலமாயிருந்தன. இவற்றுக்கு மேலாக, ‘சிவாய நம’ என்ற பஞ்சாடந
மந்திரம் அவருக்கு என்றுமே உறுத்தியாக நின்றுள்ளது. கோபம் துன்பம், சோத
னைகள் வரும் போதெல்லாம் ‘சிவாய நம’ என பஞ்சாடந்தைச் சொல்லி
அடங்குவது அவருடைய இயல்பு எனப் பலர் கூறக் கேட்டுள்ளேன்.

சிறிதும் தடைப்படோம்

“நம்மை நீங்கள் எப்படித் தூஷிக்கினும் உங்களுக்கு நன்மை
யாக முடிபவைகளை உங்களுக்கு வொளிப்படுத்துவதற்கு நாஞ்சிறி
துந் தடைப்படாவண்ணம் சிவபெருமான் திருவருள் பாச்சுக்”

— நூலாலர் ரெஞ்சுமாண்

சாவிலும் வாழும் சாதனையாளர்

க. நல்லெநாதன்

விஸ்வாஸிங்கம் ஜயா அவர்கள் அமரத்துவம் அடைந்ததையிட்டு ஆர்தான் ஆருக்கு ஆறுதல் சொல்ல முடியும். கண்கள் கலங்குகின்றன, நெஞ்சுகங்கள் நெகிழ் கின்றன. துக்கத்தின் தாக்கம் தாங்க முடியாதது ச்சாதனை மேல் சோதனை; வேதகள் மேல் வேதனை.

'காடு வரை பிள்ளை கடைசி வரை யாரோ' என்று சொல்லுவார்கள்:

காடு வரை கடைசி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டோர் கணக்கற்றேர்.

கடைசி வரை.....? கர்மவீரராற்றிய கணக்கிலடங்கா காருண்ய செயல்கள்,

பெரியார் பெரியார் என்ற அடைமொழி குப் பெரி தும் பொருத்த முடையவர். பொதுச் சேவைக்குப் பொருள் சொன்ன பெருந்தகை. சிறந்த குணங்களைச் சொத்தாகக் கொண்ட செம்மல். கற்ற நூல்களில் பெற்ற அறிவின் வழி நின்று, குணமெனும் குண்ணேறி நின்றவர்.

அன்பு, அடக்கம், அமைதி, ஆற்றல், ஆளுமை, அஞ்சாமை அத்தனையும் அன்னாரின் அளவிகலன்கள். அன்றினாலும், ஆளுமையாலும் அணைவரையும் ஆண்டு கொண்டார். அவருடன் அளவளாவும் போது ஆரினது மனதிலும் அமைதி ஏற்படும். முயற்சியே மூலதனமாகக் கொண்டார். ஓர்மைக்கு இலக்கணமாய் இலச்சியமாய் வாழ்ந்த ஈடுபாடுவர். எடுத்துக் காட்டாகச் சொல்ல அடுத்து எவருமில்லை.

உரிமைப் போரில் உற்றார் உற சினர்களையும், உடமைகளையும் இழந்தவர்களின் உணர்ச்சிகளும், உணர்வுகளும் உற சிகிவிடக் கூடாதே எண்பதற்காக உறுதியாக, உருப் படியாக உழைத்த உத்தமர். "பார்வையாளர்கள் வேண்டாம், பங்காளர்களே வேண்டும்" என்ற கோஷும் பலமாக ஒலிக்கின்ற இக்காலத்தில் தனது பாரிய பங்கை பக்குவமாக, படாடோபமின்றி, பறைசாற்றுமல் பலரும் பயணக்கடியும் படியும், பாராட்டும் படியும், பாகுபாடின்றி பகலிரவு என்று பாராமல் பணியாற்றிய பண் பாளன்.

எழுபதாவது வயதை எட்டிப் பிடித்த நேரத்திலும் ஓயாது ஓடியாடி ஓப்பற்ற சேவை செய்த ஓராயிரத்தில் ஒருவர். மாடுக நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தும் மக்கள் சேவையே தனது மாருத நோய்க்கு மருந்தென்று மனதார நம்பி, மக்கள் சேவையில் மனநிறைவு பெற்ற மாண்புமிகு மனிதர். விமர்சகர்கள் நிறைந்த காலத்தில் விரைந்து வியக்கத்தக்க விதத்தில், வீடு வாசவிழந்தோரின் விமோசனத்திற்காக விடிவிற்காக சேவையாற்றிய வித்தகர். பொதுச் சேவையில் ஈடுபடும் எவரையுமே எம்மவர்கள் விட்டு வைக்க மாட்டார்கள். தமிழனின் தலை எழுத்துக்கே விதி விலக்காக, எவரும், எந்தக் குறையோ குற்றமோ சொல்ல முடியாதபடி, ஏழை எளியவர்களினது ஏற்றத்திற்காக எறு நடை போட்டு வீறுடன் செயல்பட்ட செம்மல் கண்டிப்பானவரென்றாலும் கருணை மிக்கவர்.

"எம்மதமும் சம்மதம்" என்று வாழ்க்காலும். தான் பிறந்த சமயத்தில் சிறந்த ஈடுபாடுடையவர் 'ஆறு முகநாவலர் சபை' ஆரம்ப காலம் முதல் அவர் அறநிப அரும் பணி'ன் ஏட்டின் அடக்க முடியாக்கை. கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் கம் பிரமாக்க காட்சியளிக்கும் கட்டிடங்களின் ஒவ்வொரு கல்லும் கைத் தையாகக் கொல்லும் இக் கர்மவீரர் காக சேர்த்த காப்பியத்தை.

கண்ட இடங்களிலெல்லாம் கொண்ட கோவங்களில் காலங்கள் வலம் வரும் இக் காலத்தில் மார்க்கண்டையரால் கூடக் காலனுக்குத் தப்பி இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் அவரின் சேவையின் தேவையை கருத்தில் கொண்டு கருணை கொண்டு இன் ஆம் சில காலம் வாழவிட்டிருக்கலாம். 'ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு' வெறும் வார்த்தைகள்ல.

ஆறநிய அரிய சேவையால் அழிபாத, அழிக்க முடியாத அடையாளங்களை ஆழ மாக, ஆணித்தரமாகப் பதித்து விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். அகதிகளாகி அல்லற பட்டோருக்கு ஆறுதலாக அல்லும் பகறும் அரும்பாடுபட்ட அப்பழக்கற்றவர்

ஆலயம் அமைக்க ஆவன செய்து அவர்களின் ஆன்மீக ஈடுபெற்றத்துக்கு அடிகோவினார்.

ஆயிரமாயிரம் அகதிகளின் இதயங்களிலெல்லாம் ஆலயமாகிச்சிட்ட அன்றூரின் ஆத்மா சாந்தி அடையும் என்று அறுசியிட்டுக் கூறலாம். அவரின் ஆத்மா சாந்தி அடையவில்லை என்றால் ஆரின் ஆத்மா தான் சாந்தி அடையும்!!

மக்கள் தொண்டை மறைபாகக் கொண்டோர்
மறைவதுமில்லை; மறக்கப்படுவது மில்லை.

துறந்தார் திறமை பெரிததி
நும்பெரி தாகுமிங்குக்
குறைந்தா ரைக்காத் தெளியார்க்
குணவீந்து குலமகனும்
அறந்தாங்கு மக்கனும் நீடுழி
வாழ்கென அண்டமெலாம்
சிறந்தானும் நாதனைப் போற்றிடுந
தொண்டர் செயுந்தவமே.

— மாகவி பாரதி
தோத்திரப்பாடல்

தொண்டின் சின்னம்

த. கணாநாதலிங்கம்

1947 ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயரின் ஆசியாக் கண்ட கோடிபத்திய ஆட்சியில் இறுதி ஆண்டு, காலனித்துவ ஆட்சி சரிந்த ஆண்டு. இந்த ஆண்டில் ஆசியாவிலுள்ள காலனித்துவ நாடுகளில் எங்கும் புரட்சி நிலை உச்சக் கட்டத்தில் இருந்தது. இலங்கையும் இந்திக்கு விதி விலக்காக இருந்ததில்லை. இம்மெண்஗ுல் கிறைவாசம், ஏஜன்ஸுக் கூல் வனவாசம் என்ற ஆட்சி விதிகளைக் கொண்டிருந்த பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிராய் இலங்கைத் தொழிலாளர்கள் போர்க்கொடி உயர்த்தினார்கள். வடமாகாண மும் போர்க்கோவம் கொண்டிருந்தது. அரசாங்க ஊழியர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வேலைநிறுத்தத்தில் குதித்த பொழுது பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் கெடுபீடி கணக்கும், அந்நாள் அரசாங்க அதிபர் திரு. கட்சன் அவர்களின் ஆச்சருத்தவுக்களுக்கும், நின்று பிடிக்க முடியாத ஊழியர்கள் பலர் வடமாகாணத்தில் வேலைக்குத் திரும்பி வர வர்கள். ஆனால் பங்கிரண்டு இளைஞர்கள் போர்க்கொடியை உயர்த்திய வண்ணமே இருந்தார்கள். தோழர் கந்தசாமி ஐஞ்ச மாதம் 5ம் திகதி கொல்லனுவையில் கடப்பட்டு உயிரழந்தார் என்ற செய்தியைக் கேட்டு மனம் தளராது தமது சங்கத்தின் கட்டளையின் பின் வேலைக்குத் திரும்பினார்கள். இந்தப் பங்கிருவரில் அங்று துடிதுடிப்பான இளம் ஊழியருக யாழ். போலிஸ் திணைக்களத்தில் கடமையாற்றியவரும், இங்று எமது அஞ்சலிக்குரிய சூழ சோதி திரு. விசுவலிங்க ஜயாவும் ஒருவராக இருந்த தமது சக தோழர்களை நெறிப்படுத்தினார்.

கடமை, கவனியம், கட்டுப்பாடு என்ற நெறிகளுக்கையை இற்றைக்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே ஏற்பட்ட சோதனைக்கு முகம் கொடுத்து தனது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட விசுவலிங்கம் ஜயா அவர்கள் நிறை கூடம் போன்ற தளம்பாது இவ்வாண்டு ஐஞ்ச 2ம் திகதி சென்ற அவரது இறதியாத்திரை வரைக்கும் ஏற்பட்ட எத்தனையோ சோதனைகளுக்கும் முகம் கொடுத்து தவப்பேற்றுடன் உதாரண சமூக சேவையாளருக வாழ்ந்து எம் எல்லோருக்கும் ஓர் ஒளிப்பிரகாசமாகத் திகழ்ந்தார்.

மேற்கூறிய நெறிகளுக்கையை அரசாங்க சேவையில் கடமையாற்றும் காலத்தில் அவர் எவ்வேறாக மதிப்பையும் பெற்று விசுவா என்று அங்பாக அறைக்கப்பட்டார். போலிஸ் திணைக்களத்தில் நின்ட காலமாகக் கடமையாற்றினார். அங்கையும் கடமையாற்றும் காலத்தில் அவரது அலுவலகத்தில் ஒருமுறை சில ஊழியர்கள் திடீரை மாற்றும் செய்யப்பட்டார்கள். போலிஸ் மாஞ்சிப்பிடம் ஜயா இங்று இவர்கள் ஒன் மாற்றப்பட்டார்கள் என விளையை பொழுது அவர்களது நடவடிக்கை பற்றி புலன் விசாரணை செய்யப்பட்டு அவர்கள் மாற்றப்பட்டார்கள் என்ற பதில் வர்த்தது. புன்முறை பூத்த முகத்தூட்டி ஜயா அவர்கள் நாலும் இத் திணைக்களத்தில் கடமையுறியத் தரு திடியாளவாறு என்று புலன் விசாரணை செய்துங்கள் என்ற கூறிய பொழுது அந்த அளிகளை, 'உங்களைப் பற்றி முற்றுக விசாரணை செய்துங்களாய். நூற்றுக்கு நூற்று வீதம் கடமையில் நேர்மை நிலை கொண்டுள்ளீர்கள் என அறிந்துகிளோம்' என்பதிலைத்தார், எனவே மேற்கூறிய நெறிகள் ஜயா அவர்களது யாழ் க்கால வீல் எந்தக் குறையிலும் அழிக்க மயில்களாகத் திகழ்ந்து வாசனை விடின். ஜயா அவர்கள் அரசாங்க சேவையில் இவ்வணக் கிரிவாக சேவைக்கு உரிய

காலத்தில் உயர்த்தப்பட்டு பொவிஸ் திணைக்களத்திலும் குடுவரவு குடியஸ்வ திணைக்களத்திலும் அதாவது அரசாங்க சேவையில் முக்கிய திணைக்களங்களில் கடமைக்கு அமர்த்தப்பட்டாரன்றால் அவரது சேவைத்தரம் உயர்ந்ததாகக் கணிக கப்பட்டதே முக்கிய காரணமாகும்;

ஐயா அவர்கள் அரசாங்க சேவையில் கடமை புரியும் காலத்தில் தனது கடமை அலுவலகத்துடனும் அவரது குடும்பத்துடனும் தான் என்று கருதாமல் சமயம், கல்வி, சுற்றுச்சூழல் ஆகிய துறைகளிலும் மக்கள் சேவையே மக்கள்வரன் சேவை என்ற பெருநோக்குடன் சேவையாற்றியுள்ளார். பம்பலப்பிடியில் வளர்ந்து இன்று உயர்ந்து விளங்கும் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி ஐயா அவர்களின் தன்ராத சேவையின் சின்னமாக அமைந்துள்ளது. சமயப் பணிகளில் எங்கெங்கெல்லாம் அவரது பணிகள் தோவப்பட்டத்தோ அங்கங்கெல்லாம் எங்கடங் பணிகளையும் பதே என்ற கோட்பாட்டுக்கமைய விளம்பரங்களை வேண்டாது பணி புரிந்தார். எனினும் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆரூபுகநாவலர் சபையில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் நிலையான பணிகளாக அமைந்தது. நாவலரது பதிப்புக்களை மறு பதிப்புச் செய்து மக்கள் மீண்டும் நாவலரது பரீகளின் பயணைப் பெறவேண்டுமென ஆவல் கொண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்தார். நாவலர் சபை நிரந்தரமான சில திட்டங்களை வகுத்து நீண்டகாலப் பணிகளில் இருங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திற் கொண்டு அதற்கிண அமைக்கப்பட்ட உப குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று கடமை புரிபதி தொடங்க முன் இரைவன் தன் திருவுடுச் சேவைசுருக்கென தன்னுடன் அணுத்துக் கொண்டு “தந்ததுங் தன்கை கொண்டது எந்தன்னை சுங்கரா யார் கொலோ சதுரர்” என்று அந்த ஆத்மாவை நித்தியழும் பாடச் செய்து விட்டானு? சபைக்கு இதனால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தை அந்தச் சுங்கரன் உணர்ந்தாரில்லையே!

ஐயா அவர்களின் அகதிகள் புனர்வாழ்வத் திருப்பணி அவரது சமூக சேவையின் கிராமாக உயர்ந்தது. அரசாங்க சேவையில் அவரது கடமைகளில் நிறைவேறும் தறுவாயில் அகதிகள் புனர் வாழ்வத் திருப்பணி அவரைக் காத்து நின்றது. 1958 ஆம் ஆண்டு இங்கவல்வரத்திற்குப் பின் 1977 ஆம் ஆண்டில் நாடெங்கிலும் இனக்கல்வரம் ஏற்பட்டு எம்மவர் ஆயிரக் கணக்கில் உண்ண உணவின்றி, உடுக்க உடையின்றி, இருக்க இடமில்லை அதிகளாக மாறிவர். அகதிகள் முகாம்கள் பல தோற்றின. இம் முகாம்களில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் அமைந்த முகாமியில் ஐயா அவர்கள் அமர்நித்தியானந்தா போன்ற சமூக சேவையாளர்களுடன் சேர்ந்து அகதிகள் புனர் வாழ்வத் திருப்பணியில் குறித்தார்.

ஓந்தியடிகளின் வாழ்க்கையில் தென்னுபிரிக் சேவை ஆச்சாரியர் விழுபுபானின் பூடான இயக்கம் நாவலர் அவர்களின் கஞ்சித் தொட்டிப் பணிகளில் அடங்கி யுள்ளன. தெய்விக அம்சங்களே ஐயா அவர்களை அகதிகள் புனர் வாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி, இத் திருப்பணியில் ஈர்த்தது. ஐயா அவர்களை ஈர்த்த திருப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு தமிழர் புனர் வாழ்வுக் கழகம் என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். இப்புனர் வாழ்வத் திருப்பணிக்கென இலக்கணம் வகுத்தார். அச்திகளை ஒரு சில நாட்களுக்கோ அல்லது சில வாரங்களுக்கோ ஒரு முகாமில் இருக்கி உணவு அளித்தால் மட்டும் பொதாது. அகதிகள் உடமைகளை இழங்கும் அவர்களிற் சிலர் தமிழைப் பராமரித்த உயிர்களையும் இழந்து வாழ்வின் ஒளியற்ற வர்களாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எவ்வே அவர்கள் எல்லோரும் மீண்டும் சமூகத்தில் ஆரி நிறைந்த வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும், விடற்றவர்கள் வீடு பெற்று வாழ வேண்டும். தொழிலற்றவர்கள் தொழில் பெற்று வாழ வேண்டும், மீண்டும் தபது முன்னைய சிராமங்களுக்குச் சொல் முடியாதவர்கள் புதிய சிராமங்களை அமைத்து

வாழ வேண்டும். இவகளை நிறைவேற்றச் சிட்டங்கள் அகைப வேண்டும். நிதியங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். நிதி மிகுந்தபர் உலகில் எந்தநாட்டில் இருந்தாலும் பொற்றுவை தர வேண்டும். அதையும் அற்றவர் காசகள் தர வேண்டும், இந்த நெறிகளுக்குமைய கழகம் இயங்க வேண்டுமென இலக்கணம் வகுத்தார். இது மட்டுமல்ல. இச் சேவையில் ஈடுபோகவர் எப்படிப் பட்டவராக இருத்தல் வேண்டும். தனது வாழ்க்கையை இலக்கண ஓர் விளக்கியுள்ளார். “என் னிப என்னியாக கெய்துலர் என்னியர் தின்னியராகப்படுன்” என்ற மறை சொழி கூறும் தின்மை வேண்டும். அந்த உயர்ந்த தின்மை பெறுவதற்கு ஒருவனது மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்கள் சுத்திப்படைப் பேசுவதும். இதன் பலனே காரிய எத்தி.

ஐயா அவர்கள் திரிகரணத்தை பெற்றிருந்தார். தமிழ் அகதிகள் புனர் வாழ வுக் கழகம் 1977 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி பல சித்தியான காரியங்களையும் 1993 ம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய வரையறுக்கப்பட்ட அகதிகள் புனர் வாழ்வுக் கழகம் எத்தனையோ திட்டங்களை வகுத்து இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் குடும்பங்களுக்கு புனர் வாழ்வு அளித்தமையும், எத்தனையா புனர் வாழ்வுக் கிராமங்களை வட கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏற்படுத்திப்பையையும் ஜபா அபர்களது திரிகரண சுத்தியே மூல காரணமாகும்.

இச்சுத்தியே ஜபா அவர்களை எங்கெங்கு அவரது புனர் வாழ்வுச் சேவை தேவைப்பட்டதா அங்கங்களில்லாம் அவரை இறைப்பன் வழிப்படுத்தினார், 1983 ம் ஆண்டு யூலை மாதம் “சற்றுடே ரிசியூ” வாரப் பத்திரிகை வழக்குபற்றி கொழும்பு சென்ற ஐயா அவர்கள் சென்ற பணி ஏதோ செய்து முடித்த பணி ஏதோ என்ற நிலைக்கு ஏற்படுத்தியது. இனக்கூவரம் தொடங்கியது ஏறக்குறைய இருபதாயிரம் அகதிகள் கொழும்பு இந்துக்கல்லூரி. பிள்ளையார் கோவில், கதிரேசன் மண்டப வளவு. இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி ஆபிப இடங்கள் எல்லாம் ஞோமஸ்வரர் களாக இருந்தவர்களும் அன்றை வழிறுகூற விச்சைச் சம்ரளத்தை நம்பியிருப்ப வர்களும் அகதிகளாக வந்து தங்கள் துயர்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார்கள் அவர்கள் மலையகம், வடக்குக் கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைப் பாகாணங்களில் தொழில் புரிந்தவர்கள் இவர்கள் யாவுரையும் ஏற்றுத் துபர் துடைக்க ஒந் தீவன் எளிய உடையனிற்து சில தொண்டர்களில் உதவியுடன் ஆபத்தங்களை கெய்து கொண்டிருந்தது. அந்தக்கீவன் வேறு யாருமல்ல விசுவவிச்க ஐயாவேதான். அந்த வயதிலும் இரவு பகல் என்று பாராது முகாம்களை ஒழுங்கு படுத்தி உணவு உடையனிக்க வும் அவர்கள் விரும்பிய இடங்களுக்கு செல்வதற்கு போக்கு வரவு வசதிகளை ஏற்படுத்தவும் உழைத்தவன்றை இருந்தார். அவர்கட்டளை மீறுவார் ஒருவருமில்ல. இப்பணிகளை செய்து முடிப்பதற்கும் எத்தனையோ இடர்கள், தாழ்வுற்ற உள்ளங்களையும் திருப்புதிப் படுத்த வேண்டும். முடியக் கூடிய காரியமா? ஜபா அவர்களினால் முடிந்தது. ஐயா அவர்கள் அக் காலங்களில் அகதிகளுக்கென வழங்கப்பட்ட ஒலைப்படுக்கையில் நிலத்தில் படுத்துறங்குவார். தீவழம் இரவு 12 மணி செய்யம். காலை 4.30 மணியளவில் எழுந்து தொண்டர்களை வேலைக்க இயக்குவார். தானும் இயங்குவார். இது இறைவன் பணி! இறைவன் பணி! என்று அடிக்கடி சொல்லி தொண்டர்களை ஊக்குவிப்பார். அவர் விரும்பிய படிக்கும் புராணங்களில் ஒன்றுகி பெரிய பூராணம் போற்றும் பணிகள் யாவும் உள்ளடக்கிய பணியாகவே அவரது பணி அமைத்திருந்தது.

இங்ஙனம் பெரும் பணிகள் புரிந்து பேராணத்தும் கொண்ட ஜபா அவர்கள் இறைவன்டி நேரங்கிச் செல்கின்றேன் என்றுணர்ந்தார் போலும். தனது நன்பார்களுடைய விடை பெறுக் கொடுவுள் கல்பதற்கு முன் சில நாட்களாக

அவர்கள் வீடுகள் தேடி சென்றிருந்தாராம். என்னிடம் வந்தது. மே மாதம் 80 ற் கிடதி வெள்ளிக்கிழமை காலை மலர் கொய்து கொண்டிருந்தேன். இவர் ஏன் வந் தாரென்று நான் உணரவில்லை. உணர்ந்திருந்தால் கையில் இருந்த மலர்களை அவரது திருவுடுகளிற் கூடி வணக்கியிருப்பேன். இறைவன் அந்த உணர்வை எனக்குத் தரவில்லை.

அவர் நாமம் என்றென்றால் நிலைக் குஜர் வாழ்வு பெற்ற மக்களை உள்ளடக்கிய சிராமங்கள் விசுவலிங்க புரங்களாக விரிந்து மறைட்டும்.

(28 - 6 - 1986 சஞ்சியியிருந்து)

ஒன்றென் றிருதெய்வம் உண்டென் றிரு
யர் செல்வமெல்லாம்
அன்றென்றிரு பசித்தோர் முகம்பார்
நல்அறமும் நட்பும்
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே
நமக்கு இட்டபடி
என்றென் றிருமணமே உனக்கே
உபதேசம் இத்.

— பட்டினத்தார்

இயாத உழைப்புக்கு — தளர்ச்சி காலு

உள்ளத்துக் (அ) — ஓளிபடைத்த கண்க ஞக்கு —
நாவார அன்புமொழி பேசு தற்கு —

நல்லனவே சிந்தித்துச் செய்வ தற்கு —
பூவாக மலர்வதற்கு — பொதுத்தொன் டாகப்

பொலிந்து மணம் வீசியிங்கு பொலிவ தற்கு —
ஆ, ஆ! நம் விஸ்வலிங்க ஜூடா போலே

ஆர்வருவார் என்றின்னும் ஆராய் கிண்ரேம!

ஆலயங்கள் புதுக்க, அறம் வளர்த்த, தொண்டே

ஆணிவேர் அனைத்துக்கும் என்று நாட்டடு
கோலமிது கல்லூரி தமிழர்க் கென்று

கொழும்பில்லை உழைத்தவனிக் கோமான்! செய்யும்
வேலையிது, ஒய்விது என்றிவன்தன் வாழ்வில்

வேறுபாடு யாங்கண்ட தில்லை! நேர்மை
சிலம், நாணயம் — இவற்றின் வழிவ மாதத்

திகழ்ந்தவரை இழந்தமைநாம் சேய்த பாவம்!

சோந்தபண்ணில் சொல்லொன்றுத் துண்பப் பட்டு

துயர்நிறைறந்த அனுபவங்கள் பலசு மந்து
வந்தவருக் காறுதல்தந் தவர்கள் மீண்டும்

வாழும்வழி வகைகானும் பணிமேற் கொண்டோன்;
நொந்தவரைக் கொடுங்கோன்மைக் காற்றுதிங்கு

நொடிந்தவரைத் தாங்கியவன்! தமிழர் நாங்கள்
சிந்துகண்ணிர் துடைத்திட முன்றின்றுன் இன்று

தேவருக்கெம் நிலையுறைக்கச் சென்றுன் போலும்!

நீருக்குள் மூழ்கியெழல், உணவொ யித்தல்.

நேர்கடன்கள் — இவைபலரும் செய்தல் கண்டோம்!
ஊருக்காய் உழைத்துதுதல் போகம் என்றால்

ஒருபெரிய போகியிவன்; உடல் வருந்தப்
பாருக்காய்ப் பாடுபடல் யாகம் என்றால்

பலயாகம் இவன்செய்த துண்மை; மூண்ட
போருக்கு நிற்கையிலும் மணம் கலங்காப்

போக்கினால் இவனென்குமெய்து ஞானி என்பேன்!

குறைவாகப் பேசி

நிறைவாகச் செய்தவர்

தமிழில் அல்லவுற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், தாங்கு முடியாத ஒரு இழப்பை நாம் சந்திக்க நேர்ந்து விட்டது.

பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் பேசும் மக்களின் தேவைகளைக் கவனிப்பதையே தனது சேவையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த திரு. கா. விசுவலிங்கம் ஜயா அவர்களின் எதிர் பாராத மறைவினையே ஆழ்ந்த துயரத்துடன் நாம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம்.

பொதுத்தொன்று என்பது பதவி, பட்டங்களுடன் இருந்து வருவதற்கு இரக்கத்துடன் கூந்த சேவை மனப்பான்மை இருந்தால் மட்டுமே மக்களுக்குப் பணிபுரிய முடியும் என்பதற்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் அமரர் விசுவலிங்கம் ஜயா.

மக்கள் தொட்டே மகேன்வரன் தொன்று என்று கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தமிழினத்துக்குப் பல தொன்குகளைப் புரிந்தவர் அமரர் அவர்கள்.

பொவில் தலைமைக் காரியாலயத்தில் நிர்வாக அதிகாரியாவும், குடிவரவு மூடியகல்வுக் கிணக்களத்தில் உதவிக் கட்டுப்பாட்டாளராகவும் அரசாங்க சேவையில் முப்பகாண்களுக்கு மேல், பணியாற்றிய பொதும் கூட, அந்தச் சம்பளத்துக்கான வேலை, பெரியார் விசுவலிங்கத்தின் சமூக சேவைக்கு எந்த வகையிலும் குறித்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

தலைகாலி அன்றூரின் அருமைபெரும் பணிகளில் மிக உயர்ந்தாகக் கருதப்பட வேண்டியது பம்பலப்பிடிடி இந்துக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அவர் வகித்த பங்கு.

தமிழ்க் குழந்தைகளின் தலைசிறந்த கல்வி நிறுவனமாக இங்கு கல்லூரியை உருவாக்குவதற்கு அமரர் ஆற்றிய பணி பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது.

கார்த்தி கோவா சங்கம் அவரது பெரும்பணிகளின் இரண்டாவது மைல் கல்வானும்.

1977 ம் ஆண்டிலிருந்து இங்கு நாட்டில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்களால் அடிக்கடி தெள்ளிலங்களைத் தடித் தாங்கி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு கொழுப்பு, செல்லும் போதெல்லாம், அவர்களுக்கென முகாம்கள் அமைப்பதிலும், வேண்டிய தேவை களைச் செய்து கொடுப்பதிலும் அன்றூர் வகித்த பங்கு அளவிடற்கிறது.

1983 ஜூன்கள் கல்வரத்தின் மோது பம்பலப்பிடியில் அமைக்கப்பட்ட பதிமாபீத்துக்கும் அதிகமான தபிழர்களைக் கொண்ட மிகப்பெரிய அதிகாரி மார்க்கெட் பொறுப்பாளராக, கன் துஞ்சாது, யெய்வருத்தும் பாராது, அல்லும் பகலும் அன்றூர் ஆற்றிய தொண்டிகளை கழுத்தில் வடிக்க முடியாது.

அப்போது விசுவலிங்கம் ஜயாவும் கூட ஒரு அக்டிபாகவே அந்த முகாம்க்கு வந்திருந்தார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1983 ஜூலை கலவரத்தின் பின்னர் இடம் ரெயர்ந்து ஐபா அவர்கள் வடக்கே வந்த பின்னரே அவரது பொதுச் சேவையின் அருமை பெருமைகளை தமிழ் மக்கள் உணர முடிற்றது:

தமிழ் அகதிகளின் சொல்லைஞக் குன்பங்களைக் கண்வதி ஒம், துயர்துடைப் பதிலும் முழு நேர சூழியங்கத் தம்மை மாற்றிக் கொண்டார் ஐயா அவர்கள்.

அகதிகள் புனர்வாழ்வுக் கழகத் தலைவராகப் பதவி வகித்தாராயினும், அடிமட்டத் தொண்டனுகவே அவர் சேவையாற்றினார்.

கடந்த இரண்டாண்டுகளாக ஒடியோடி, தனது உடல், உணவு, உறையுளைக் கவனியாது அன்றை செய்த சேவைகள் அகதிக் குடும்பங்களைக் கேட்டறிந்து கொள்ளலாம்.

அகதிகள் புனர்வாழ்வு வேலையில் கடுபட்டிருக்கும் சகல அமைப்புக்களும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு “புனர் வாழ்வு உதவி நிறுவனங்களின் ஒன்றியம்” அமைக்கப் பட வேண்டும் என்பதே அமர்அவர்களின் இரதிக் காலக்கணவாகும்.

எழுபது வயதைத் தாண்டிய ரோதிலும், கமது சேவைப் பண்பாலும், சுறுசுறுப்பான தன்மையாலும் இளாநூராகவே காட்சியளித்து வந்தார்.

தமிழினம் பல வேதனைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் அன்றைன் மறைவினால் ஏற்பட்டின்ன வெற்றிடம் வெது விரைவில் நிரப்ப முடியாததாகும்.

பேச்சைக் குறைத்து செயலில் சாதின் புரிந்தவர், சமூக ஜோதி திரு. விசுவங்கம் அவர்கள்.

அன்றைன் ஆத்மா அவரது அப்பழக்கற்ற சேவைகளால் நிச்சயம் காந்திய மைந்திருக்கும்:

(3-6-1986 ஈழமுரசு ஆசிரியர் தலையங்கம்)

வேறுபடும் சமயமெல்லாம் புதுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன
வாரிதியின் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் நம்மா.

தாயுமானவர்

கதி அற்றோர் கதி ஆனாய்

புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்

கதியிலார் தமக்குத் தெய்வமே துணையெனும்
 மொழியது கேட்டோம்! இன்றே வாழ்விற்
 கதியிலார் கதியாய்த் தெய்வமே திகழக்
 கண்டோம்! விழிபாற் கண்ட அத்தெய்வம்
 விசுவலிங்கம் எனும் பெயர்த் தெய்வம்!
 இன வெறியாளர் செய்கையால் தங்கள்
 சேயரை இழந்தும் சிறுவரை இழந்தும்
 பெருந்தி இழந்தும் ஒரு கணப்பொழுதில்
 அகதி என்கின்ற பெயரினைத் தாங்கி
 அலைந்த நம்மினத்தோர் அருந்துயர் கண்டே
 பம்பலப்பிட்டி அகதி முகாமின்
 பொறுப்பாளனுய் அல்லும் பகலும்
 உழைத்த உத்தமன் நீலை ஐயா!
 ஊருணி போலவும் பழ மரங் போலவும்
 பிறர்க்கென வாழ்ந்த பண்பினன் நீயோ!
 எங்கெலாம் நற்பணி உண்டோ நோக்கின்
 அங்கெலாம் நின்பணி கலந்தே இருக்கும்
 பம்பலப்பிட்டி இந்துவின் வளர்ச்சி
 காந்தி சேவா சங்கச் சேவை
 அகதிகள் புனர் வாழ்வதனையே நாடும்
 கழகம் ஆற்றும் கருதரும் தொண்டு
 இந்துபோட் ராஜரத்தினம் நினைவு
 சபையின் தொண்டு யாவிலும் நின்பணி
 கண்ணுளம் உவந்தோம் போற்றுதல் செய்தோம்
 சுதுமலை டுவனேஸ்வரி அம்பாளின்
 கோவில்நிர் வாகத்தினில் தூய
 தொண்டு புரிந்தே அன்னையை வணங்கினை
 மண்ணாகம் தன்னில் நின் புகழ் நாட்டி
 விண்ணாகம் அடைந்தனை வாழிநின் புகழே.

(ஈழநாடு 7-6-1986 இதழிலிருந்து)

சிரித்துக்கொண்டு அழும்

விசித்திர மனிதர் விசுவர்

— விமால்

1983 ஜூலை 25 இரவு. அதனைத் தொடர்ந்து துண்ப நாட்கள், ஆகை அனுபவங்கள்:

இவற்றை மீட்டுப் பார்க்கும் போது நினைவுத் திரையில் வரும் ஒரே தோற்றம் விசுவர்.

கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபம், பம்பலப்பிடிடி இந்துக் கல்லூரி ஆயிராண்டையும் சேர்ந்த அகதி முகாம். அதன் அலுவலகத்தில் எந்நேரம் பார்த்தாலும் இரு வெங்கதலைகள். அதில் ஒன்று எந்நேரமும் ஏதோ ஒரு மேஜையிலிருந்த டாப்புகளில் கை எழுதுவகை அவதானித்தபடி ஞீந்த வண்ணமே இருக்கும். மற்றைய தலை டெவிபோனில் பேசிக் கொண்டிருக்கும். அதிகாலை இரண்டு மூன்று மணி அளவில் போய்ப் பார்த்தாலும் இக்காட்சி தோன்றும். டாப்புகளில் பதிவு கணக் கெய்து கொண்டிருந்த வென் தலைக்குரியவர் பொவில் ஒபில் விசுவர்.

கே, விசுவலிங்கம் புனர்வாழ்வுக் கழகத்துக்கு வருமுன்னரே தமிழ் மக்களுக்கு உதவி அளித்தவர். பொவில் திணைக்களத் தலையிருந்த போது திணைக்களத்தின் சேமிப்பு நிதியத்தின் மூலம் வீட்டுமைப்புக் கடன் போன்றவற்றைப் பெற உதவி அளித்த வர். இளைப்பாறிய பின்னர் தமிழ்ப் பிரதேசவிருத்திக்காக உழைத்த நிறுவனம் களுடன் இணந்து அரும்பணி ஆற்றியவர்.

புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் தலைவரான பின்பே இவரது பற்றையும் ஆற்றலையும் எல்லோரும் அறியக்கூடியதாயிருந்தது. கொழும்பு அகதி முகாமில் அவர் செய்தவை அகதிகளாக வந்தோர் அறிந்தவையே. கஷ்டப்பட்டு உயிரைக்கையில் படித்துக் கொண்டு வந்த அளைவருக்கும் ஒர் அன்னை போல் அங்கு வார்த்தை கூறி ஆதரவளித்து கப்பலேற்றி வைத்த அவரது சிரிய இயல்லையும் பண்ணையும் மறக்க முடியுமா? கப்பல்கள் சென்றதும் விசுவரும் யாழிப்பானாம் சென்று அங்கு பல ஒழுங்குகளைச் செய்தார். புனர்வாழ்வுக் கழகம் திறம்பட இயங்கி வருவதற்கு அச்சாணியாக இருந்தவர் விசுவரே.

யாழிப்பான பிரசைகள் குழுவின் உபதலைவராகவும் இருந்து இவர் பெரும் சேவை செய்தார்.

இந்தனை ஆற்றலும் மதிப்பும் இருந்த போதிலும் விசுவர் படாடோபமற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்த ரா. எளிமையான தோற்றத்தைப் போலவே எளிமையான இயல்பினையும் கொண்டிருந்தார். தூய்மையான உடை அளிவார், அதே போல தூய்மையான உள்ளமும் கொண்டிருந்தார். சொல் ஒன்று சொல் ஒன்றிலை, கண்டிப்பரவுவர், கடுமையானவர் என்றும் சொல்லலாம், ஆனால், நெகிழும் மனதைக் கொண்டவர்' தலைக்குள்ளேயே அழுபவர். சிரித்துக்கொண்டே அழுபவர் இவர் ஒரு விசித்திர மனிதர். இவரது மறைவு எமக்குப் பேரிழப்பே,

KARTHIGESU VISUVALINGAM

K SIVASURIYAR

The mortal remains of K. Visuvalingam were cremated on the 2nd June, 1986. He was fondly and affectionately called "Aiyah".

After a very brief period of hospitalisation, 'Aiyah' passed away peacefully. Thousands flocked to pay him their last respects and many thousands, who would have wished to witness the funeral rites, sadly missed the opportunity due to the tension pervading this part of the country resulting in the restricted mobility of both traffic and personnel and thereby were unable to make their journey from the outskirts of the Peninsula.

Aiyah's State career commenced with his appointment as a Civilian officer at Police Headquarters. His penchant for work and more work which he enjoyed together with his highly-balanced habits, the human touch he had in abundance, the unostentatious deportment, loyalty, honesty, integrity and the capacity for work, earned the admiration of every one. In fact. Aiyah was not only the cynosure of all eyes in the Police Department, but also a household name so much so, when anyone mentioned his name, he was fondly called "Police Visuva" The examples set by Aiyah are worthy of emulation by every one of us: He richly enjoyed the confidence of his superiors and commanded the respect of his subordinates.

Whilst in Service, he took an active interest in Trade Union matters and championed the cause of many whose just demands were denied. He fought valiantly and where there had been a travesty of justice, he fought like a lion. This was only one facet of himself To the many downtrodden, he was the guiding angel and by his gentle qualities, offered solace. He showed in no unmistaken terms his interests in religion and very often used to say "you can only serve God through man". He translated this unique quality into action at all times.

As a social worker, his office hours started in the early hours of the morning till late into the night, unmindful of his health

During the evening of his life, when many others of his age-group would have reclined to the easy-chair puffing the

pipe and engaging in mild and humaurous conversation, he actively partook in social work with his proven capacity for self-less service. When the refugee problem began with ethnic violence of 1977, Visuvalingam Aiyah was the obvious choice. He readily accepted the responsibility and, starting from scratch, he handled the refugee problem beautifully. When the worst ethnic conflict of July August 1983 erupted. Visuvalingam Aiyah was there right on the spot in Colombo and effectively ran many refugee camps of unmanageable size with very limited finances. Almost overnight he contacted potential business magnates and mustered sufficient funds to feed the thousands of refugees from all walks of life who poured into the refugee camps in Colombo. He worked round the clock and many of his coworkers wondered whether he was a 'robot at work.'

when the Refugees Rehabilitation Organisation (TRRO Ltd) was incorporated as a Limited Liability Company and commenced activities in Jaffna, Visuvalingam Aiyah was again the unanimous choice. Since 1983, the refugee problem stretching from Mannar in the north to Thirukovil in the Eastern Province became so acute, that thousands who had no roof to live under, no food to eat, and no clothes to wear, were looked after under the able stewardship of Visuvalingam Aiyah. To those who lived in despair, Visuvalingam Aiyah was there on the spot to deliver the goods to console them, and guide them. The task was enormous, but Aiyah, with his proven ability for organising and steering the heavy responsibility, was a living super-human force. His untimely demiss has created a void that cannot be adequately briged.

Visuvalingam Aiyah was a true Gandhian and demonstrated in no uncertain terms the Gandhian principles which he followed scrupulously. A frail and unassuming figure he was, but the goods he delivered against not so-easily surmountable odds, cannot be measured quantitatively. Anyone could reach him at all hours and he never hesitated to give precedence to 'service to others' than to 'self' - to look after himself.

Aiyah leaves behind his truly-devoted wife and two dutiful sons who will undoubtedly carry on the good work and the example set by this super-human soul. We all miss him so badly in this hour of dire need.

ஏ

சிவமயம்

சிதம்பரம்

குருநமச்சிவாயதேவர் அருளிய

நமச்சிவாய மாலை

காப்பு

மந்திர நமச்சிவாய
 மாலை நான் செப்புதற்குக்
 கந்தவே டனுக்குமூத்த
 கணபதி காப்புத் தானே.

நமச்சிவாயமாலை

அறைமறை யயனுமாலும்
 அமரரு முனிவர்தாமும்
 முறைமுறை வணங்கியேத்தும்
 முதல்வனே நமச்சிவாயவே.

ஆதியாய் வேத நான்காய்
 அடிமுடி தெரியாவண்ணஞ்
 சோதியாய் நிறைவாய்நின்ற
 ஆணைவனே நமச்சிவாய்.

இலையடி தேடிக்காலை
 ஏழுல களந்தமாயன்
 களையதா வெயின்மூன்றெற்த
 கடவுளே நமச்சிவாய்.

ஈட்டிய பொருள்போலுன்றன்
 இலையடி பணிவார் துன்பம்
 வாட்டிய செம்பொன்மேளி
 வள்ளலே நமச்சிவாய்.

உமையொரு பாகம்வைத்த
 உம்பர்க டம்பிரானே
 அமைதரு மணியேழுத்தே
 அண்ணலே நமச்சிவாய்.

ஊனுமா யுயிருமாகி
 உள்ளுயாய்ப் புறம்புமாகி
 தாணுவாய்ச் சகத்துக்கெல்லாந்
 தந்தையா நமச்சிவாய்.

எழுபிறப் பதினேன்மாழ்கும்
 என்னுயிர்க் கிரங்கிவந்து
 பழுதற வாண்டு கொள்ளும்
 பரமனே நமச்சிவாய்.

ஏடவிழ் ஜோதைமாதர்
 இளமுலை மயக்கப்பட்டு
 நீடுத லொழிக்கவல்ல
 நிமலனே நமச்சிவாய்.

ஐயமேற் றுண்டாய்பாதம்
அங்கிலேன் றலைமேல்வைத்த
செய்யனே வானேர்போற்றுந்
தேவனே நமச்சிவாய்.

ஒஷ்பது வாயிற்கூட்டில்
ஒடுங்குயி ருய்யும்வண்ணம்
பொன்பொதி மலர்த்தாள்காட்டும்
புனிதனே நமச்சிவாய்.

ஒமெனு மெழுத்தினுள்ளே
ஒளியதாய் விளங்குகிண்ற
வாமனே கருணைநல்கும்
வள்ளலே நமச்சிவாய்.

ஒளவியம் பேசாவண்ணம்
அடிமையைத் தடுத்தாட் கொள்ளுந்
திவ்விய யணியேழுத்தே
தேவனே நமச்சிவாய்.

அக்கிணைப் பூண்டுகொண்டே
அரியவென் ஸீறுபூகஞ்
சொக்கனே சேக்கர்பேணித்
தூயனே நமச்சிவாய்.

கம்பமார் களிறுநித்த
கச்சியே கம்பாசெம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற
அண்ணலே நமச்சிவாய்.

ஙகரம்போல் வளைந்துழன்று
நாயினே னுணவுதேடும்
பக்ரோனு வின்னாறிர்க்கும்
பரமனே நமச்சிவாய்.

சத்தியுஞ் சிவமுமாகித்
தானுவாய்ச் சகத்துக்கெல்லாம்
முத்தியே யளிப்பாயாதி
முதல்வனே நமச்சிவாய்.

ஞமனுட் னிந்திரர்த்தும்
நாரணை காரணர்த்துஞ்
சமனுற முதலாய்நின்ற
தானுவே நமச்சிவாய்.

இடவிய கபாலமேந்தி
ஏழிரண் டுலகமெல்லாந்
தடவியங் காணவொண்ணுச்
சங்கரா நமச்சிவாய்.

இணங்கிய கமலப்பொற்றுள்
இருவரு மெந்திநின்று
வணங்கவம் பலத்துளாடும்
வானவா நமச்சிவாய்.

தண்டயிழ் முனிவன் றன்னைக்
சமமுறத் தென்பாலேவும்
அண்டரோ டயன்மால்காணை
ஆதியே நமச்சிவாய்.

நஞ்சனி கண்டத்தானே
நதிமதிச் சடையினுனே
கொசிசுபச் சிளம்பெண்பாகங்
கொண்டவா நமச்சிவாய்.

பண்டுல களந்தமாலும்
பங்கயத் தயனுந்தேடிக்
கொண்டுகென் றறியவொண்ணைக்
ஞாவனே நமச்சிவாய்.

மங்கையோர் பாகம்வைத்து
வளர்பிறை முடிமேல் வைத்துக்
செங்கையின் மழுமான் வைத்து
தேவனே நமச்சிவாய்.

இயக்கரு முனிவர் தாழும்
இருகரங் குவித்து நின்று
வியக்கவம் பலத்திலாடும்
விமலனே நமச்சிவாய்.

அரகர சிவனேயென்னும்
அம்பலத் தாடியென்னும்
பரவுவார் துயரந் தீர்க்கும்
பரமனே நமச்சிவாய்.

இலவிநழ் மடவார் தங்கள்
ஓவலுக் ஞாயினுகி
அலமரு மென்கை யாண்ட
அயலனே நமச்சிவாய்.

வளமுறு யங்கை தன்னை
மற்றிடப் பாகம் வைத்தே
ஒளிமதிக் கீற்றைச் சூடும்
ஒருவனே நமச்சிவாய்.

அழகிய முருகனுக்கோ
ராறுமா முகமுங் கூர்மை
பழகிய வேலுமிந்த
பரமனே நமச்சிவாய்.

இளமையு முப்பு மில்லா
இறைவனே யெம்பிரானே
வழமையாங் கருணை மோன
வள்ளலே நமச்சிவாய்.

அறவனே பாதந்தேடி
அன்றிரு வோருங்காலை
இறைவனே யென்னைக் காக்கும்
சுசனே நமச்சிவாய்.

அனந்தலி னின்றுள் போற்றி
அருச்சிக்கு மடியார் தங்கள்
இனந்தனி வென்னை வைப்பாய்
சுசனே நமச்சிவாய்.

கரியுரி யதனைப் போர்த்துக்
கபாலமுங் கையிலேந்தித்
திரிபுர தகனஞ் செய்த
தேவனே நமச்சிவாய்.

காலனை யுதைத்த காலா-
காமனை பெரித்த கண்ண
பாலனைக் கறியதாக்கும்
பரமனே நமச்சிவாய்.

வினிமொழி யமுதச் செவ்வாய்க்
கெளாரியைப் பாதம் வைத்த
ஒளிமதிச் சடையினுனே
யொருவனே நமச்சிவாய்.

தண்டுவெற் பெடுத்தவீரர்க்
கேட்டலா வரக்கள் றண்ணை
மாண்டுக் காலாலூங்றும்
வள்ளலே நமச்சிவாய்.

குழகுமி மடருங்கண்ணேள்
கோதையைப் பிரிந்தபோது
பிழைசெயு மதனைக்காய்ந்த
பிஞ்ஞா நமச்சிவாய்.

குவிள மறுகுதும்பை
கான்றைவெள் வொருக்குமத்தை
மேவிய சடையினுனே
வித்தகா நமச்சிவாய்.

கங்கையைச் சடையேல் வைத்துக்
கெளரியைப் பாகம் வைத்தல்
அங்கனை நிதிச்யாகொல்
ஐயனே நமச்சிவாய்.

கேசவன் வணங்கிக்கண்ணேங்
கேழ்கிளர் கஞ்ஞு குட்டி
ஆசியா டாழியீந்த
அயலனே நமச்சிவாய்.

கைச்சிலை மேறுவாகக்
கரியமால் பசழியாக
உச்சிதப் புவித்தேரேறும்
ஒருவனே நமச்சிவாய்.

கொற்றவன் றனக்குமுன்னே
குதிரையி லேறிக்காட்டிப்
பொற்றுகில் கோலாற்கொள்ளும்
ஷரனை நமச்சிவாய்.

கோணமா மலையில்வாழுங்
கோதிலா வாதிச்யந்
ஆணல்லை பெண்ணுமல்லை
அத்தனே நமச்சிவாய்.

சந்திரன் விளக்குஞ்சென்னீத்
தலைவனே தம்பிரானை
இந்திர னியபோர் போற்றும்
இறைவனே நமச்சிவாய்.

சாந்தனி முலயாடன்னைத்
துண்புன் வெண்ப்பேர்மாற்றி
ஏந்துசெஞ் சடையெய்மானே
இவறவனே நமச்சிவாய்.

சிரமது கையிலேந்திச்
சிரிய முனிவர் தங்கள்
விரகினை யழித்தமேரு
வில்லியே நமச்சிவாய்.

சீதள கமலவாவித்
திருநாவ ஹாரன் றன்னைச்
சாதனங் காட்டியாண்ட
தாணுவே நமச்சிவாய்.

சுத்தவெண் ஸீற பூசிக்
கூடலையி னடனமாடும்
அத்தனே யாரூர்வாழும்
அண்ணலே நமச்சிவாய்.

குரியன் றுயரந்தீர்த்தாய்
தோன்றிமுப் புரத்தைக்கூட்டாய்
ஆரிய வெள்ளி வெற்பின்
அத்தனே நமச்சிவாய்.

செஞ்சிலை கையிலேந்திச்
சிரித்துமுப் புரமெரித்தாய்
தஞ்சமென் றுணையடைந்தேன்
தாணுவே நமச்சிவாய்.

சேதன வடியாரோடு
திருப்பெருந் துறையில்வந்து
வாதலு ரரசையாண்ட
வரதனை நமச்சிவாய்.

சைவனே யைம்புலங்க
டமைமனஞ் சாராவண்ணங்
கைவர மருளவேண்டும்
கடவுளே நமச்சிவாய்.

சொரிமலர்க் கொன்றைதும்பை
சொல்லிய வறுகுதாளி
விரிமலர்ச் சடையாய் தெள்ளி
வெற்பனே நமச்சிவாய்.

சோலைகு மாலவாயிற்
சோதியே சமணைமாய்க்கப்
பாலரு வாயினூர்க்காப்
பரிந்தரு நமச்சிவாய்.

தந்தையுந் தாயுமில்லாத்
தாணுவே யாண்பெண்ணல்லாய்
இந்திர னயன்மாஸ் போற்றும்
இறைவனே நமச்சிவாய்.

தாதவிழ் கொன்றைதும்பை
சங்கொடு தலையுங்கொண்ட
நாதனே வேதமோது
நம்பனே நமச்சிவாய்.

திரிபுர மெரித்தமூர்த்தி
தென்னவன் முன்னே முன்னூள்
நரிதனைப் பரியதாக்கு
நம்பனே நமச்சிவாய்.

தீதிலா வாதலூர்
செய்கைகண் டுளமகிழ்ந்த
நாதனே பரனேவானேர்
நண்பனே நமச்சிவாய்.

துணைவனே யன்பர்தங்கள்
துன்பறுத் தருளுமூர்த்தி
பணமுலை யுமயாள் பங்கா
பரமனே நமச்சிவாய்.

தூதுகுந் தரர்காச்சென்ற
சோலைகுழா ருரையா
ஆதியே யரனே வெள்ளி
யசலனே நமச்சிவாய்.

தென்னவ னகக்கூடல்
சேர்ந்துசெங் சோல் செலுத்தி
அந்நகர் தன்னையாண்ட
அமலனே நமச்சிவாய்.

தேடியே யிருவர்கானுத்
திருவடி மனத்துள்யாரும்
நாடியே வணங்கநின்ற
நம்பனே நமச்சிவாய்.

தையலோர் பாகம்வைத்துச்
சடையிலே கங்கைவைத்த
ஜயனே யாரூர்வாழும்
அண்ணலே நமச்சிவாய்.

தொல்லுல கெல்லாம் போற்றுஞ்
சோதியே சூலபாணி
வில்லென மேருவாங்கும்
வித்தகா நமச்சிவாய்.

தோத்திரன் செயுமாயற்குச்
சுட்டரொழி யாழியீந்த
ஆத்தனே யடியரன்பிற்
களியனே நமச்சிவாய்

நஞ்சிளை யருந்திமாய
நான்முகன் முதலோர் நாணை
அஞ்செழுத் தாருவயான
அத்தனே நமச்சிவாய்.

நாரணை ஸலரோணிந்திரன்
நாடிமுன் வணங்கிநின்றே
ஆரணை மோதுகின்ற
ஆதியே நமச்சிவாய்.

நிற்பவர் நெறியை நோக்கி
நெஞ்சை விட்டதலா தானே
கற்பனை கடந்தசோதிக்
கடவுளே நவச்சிவாய்.

நீறணி மேனியானே
நிமலனே யமரர்கோவே
ஆறணி படையினுனே
அண்ணலே நமச்சிவாய்.

நுண்ணிடை மாதுபாகா
சோக்குவார் தம்மைநோக்குங்
கண்ணுதற் பரனேதேவா
கடவுளே நமச்சிவாய்.

நாபுற பதமாதோடு
நுவலருஞ் சபையிலாும்
மாபுரத் தவர்கள் காலர்
வானவா நமச்சிவாய்.

நெஞ்சக மலரிலுன்னை
நினைவற நினைத்தபேருக்
கஞ்சலென் ஹருளிச்செய்யும்
அண்ணலே நவச்சிவாய்.

நேத்திரத் தள்ளுள்வேளை
நெருப்பெழ சுட்டுவிட்டாய்
சாத்திர முனிவோர் போற்றுந்
தானுவே நமச்சிவாய்.

நெந்துணை நினைப்பார் பாவம்
நாசமதாக்கி நிற்பாய்
பைந்தொடி பாகங்கொண்ட
பரமனே நமச்சிவாய்

நொந்தவ ரினைத்தோர்தம்மை
நொடியள வினில் வாழ்விக்குங்
கந்தரங் கறுத்தழுர்த்தி
கடவுளே நமச்சிவாய்.

நோக்குமுன் றுடையாயென்னை
நோக்கிய துரியாதீதத்
தூக்கத்தில் வைப்பதென்றே
சொல்லுவா நமச்சிவாய்.

நெளவியை யேந்துங்கையாய்
நயமுட னடியார் தங்கள்
வெல்லினை யெல்லாந்தீர்க்கும்
விமலனை நமச்சிவாய்

பத்தராய் பணிவார்தம்மைப்
பதங்கொடுத் தாஞ்சையா
சுத்தனே வேதஞ்சொன்ன
தூணைவனே நமச்சிவாய்.

பாடுவார் மூவர்தம்மைப்
பதங்கொடுத் தாஞ்சமூர்த்தி
தேடுவார் தேடுகின்ற
செம்பொனே நமச்சிவாய்.

பிறையணி சடையினுனே
பிஞ்ஞுகா வடியார்க்கெல்லாங்
குறைவற வாழ்வளிக்கும்
கொற்றவா நமச்சிவாய்
பிடுறப் பூசிப்பார்தம்
பெருவினை யறுக்குமூர்த்தி
ஆடல்சே ரெருதலேறும்
அண்ணலே நமச்சிவாய்.

புசுவுறுங் கல்லாலன்பு
பூண்டெறி சாக்கியர்க்குத்
தகவுற முத்திநஞ்குந்
தானுவே நமச்சிவாய.

பூசுவெள்ள ஸீரூபொங்கப்
பொருவிலா வம்மைகாண
நேசமோ டாலங்காட்டில்
நிருத்தஞ்செய் நமச்சிவாய

பெண்ணமு தனையார்நானும்
பெட்புது வளையுந்தாசம்
எண்ணுறு பலியாக்கொண்ட
இறைவனே நமச்சிவயே

பேயுடன் காட்டிலாடும்
பிஞ்சகா பெரியோர்தங்கள்
தூயநன் மனத்துளானே
சுத்தனே நமச்சிவாய

பையர வலையிற்றங்கும்
பாரளந் தோற்குப்பாதி
மெய்யளித் தருள்கூர்ந்துட்ட
விண்ணவா நமச்சிவாய

பொசியறு தேம்பூஞ்சோலைப்
புசுலியிற் பிள்ளையார்த்துக்
சுகியோளி முத்தின்பந்தல்
தந்தவா நமச்சிவாய

போதக மாகிவந்த
புன்மைசே ரகரஹன்னை
நோதக வரித்துப்போர்த்த
நுண்ணியா நமச்சிவாய

பெளவத்திற் சிலையோடாமும்
படியமன் செய்யலப்பர்க்
கெவ்வம தகற்றிப்பேற
திந்தவா நமச்சிவாய

மறுவறு மாதிசைவ
மரபிர்கந் தரர்க்கும் தூதாய்ச்
சேறிநிசி பாவைவாயிற்
சென்றவா நமச்சிவாய

மான்மழுக் கையிலேந்தி
வன்னியோர் பாக்கவைத்தே
ஆன்முது கேறுஞ்சோதி
ஜைவே நமச்சிவாய

மிடற்றினிற் காளகூட
விடத்தினைக் கருக்கவைத்தாய்
நடத்தினில் விருப்பம்வைத்தாய்
நம்பனே நமச்சிவாய

மீனேன வந்தமாயன்
விழியின மிடந்துசாந்தி
ஆனதோர் மேனிநஞ்கும்
அன்னலே நமச்சிவாய.

முன்னமே பிரமன்றன்னை
முனிந்ததோர் தலையறுத்தாய்
என்னவழி தாண்டுகொள்வாய்
ஈசனே நமச்சிவாய.

மூர்க்கனுந் தக்கன் வேள்வி
முன்புசென் றழித்துவெற்
மார்க்கங்கள் டிட்டகோதி
வானவா நமச்சிவாய.

மெவிலிலாத் தவத்தோர்கோப
மேலுற முன்னாள்விட
புளிதனை யுரித்துச்சாத்தும்
புண்ணியா நமச்சிவாய.
மேயபே குணர்விற்கெட்டா
வெளியதா யணுயகே
ஆயசிற் சொருபமான
அன்னலே நமச்சிவாய.

மையறு குழலாள்கூடல்
மங்கையர்க் கரசியார்முன்
செய்குறு பணிக்குவந்த
தேவனே நமச்சிவறய.

மோழிதரு நாஸ்வர் தங்கள்
முதுமறைத் தமிழ்ப்பாமாலை
ஒழிவின்றிச் சூடிக்கொள்ளும்
ஒருவனே நமச்சிவாய.

மோகினி வடிவங்கொண்ட
முகில்வண்ணன் றன்னைச்சேர்ந்து
கோகமி ஜைனுரைத்
தோற்றியோய நமச்சிவாய

மெளவலங் குழலார்மோக
வலையறுத் துயர்கித்தாந்தச்
செவ்வையா முத்தியென்று
சித்திக்கு நமச்சிவாயவே.

குருபூசை

நாவலர்

சிவபெருமானே முழுமதற்கடவுள் என்றும், வேதமுஞ் சிவாகழுமே அவர் அருளிச்செய்த முதனுால்கள் என்றும், அவற்றுள் வேதம் பொதுநூல் சிவாகமம் சிறப்புநூல் என்றும், விஷ்ணு ருத்திராக்ஷஸ்களே சிவசின்னங்கள் என்றும், ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே சிவமூல மந்திரம் என்றும், சிவவிங்கோபாசணையே சிவபிரானுக்குக் கெய்யப் படும் மிகமேலாகிய வழிபாடு என்றும். விஷ்ணு ருத்திராக்ஷதாரணம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜெபழும் சிவவிங்கோபாசணையும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிரும் சிவாகமத்தில் விதித்தபடி சிவத்தை பெற்றுக்கொண்டு அநுட்டிக்கப்பட்டாலன்றி முத்தி சித்தி யாது என்றும் விசவசித்து, அங்ஙனம் விசவசித்தபடியே ஒழுகும் மார்க்கம் கைவசமயமென்பதும்.

அறுபத்துறுங்கு நாயன்மார்களாலும், மாணிக்கவராக சிவாயிகளாலும், பெரியபுராணங்கிசெய்ததற்குளிய சேக்கிழார்நாயனாலும், கைவசித்தாந்த சாததி போபதைக்குசெய்தகருளிய திருக்கலைக் கரம்பறைச் சந்தானங்குரவர்களாயிய மெய்க்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாகாரியர், மறைஞானசம்பந்த சிவாகாரியர், உமாபதிசிவாகாரியர் என்னும் நால்வர்களாலுமே தமிழ்நாடெங்கும் கைவசமயந்தழைத்தோன்கியது.

ஆதலினுவே கைவசமயிகள் யாவரும் அவ்வண்மை நாயன்மார்களுக்கு விதிப்படி சிரத்தவயோடு குருபூசை நடத்தில் வேண்டும்.

அந்நாயன்மார்களேல்லாருக்கும் குருபூசை செய்யல் சத்தியில்லாதவர்கள், அவர்களுள்ளே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், திருநாவுக்கரசநாயனார், சந்தரமூர்த்திநாயனார், மாணிக்கவாசககவாயிகள் என்னுஞ் சமயகுரவர்கள் நால்வரும், சேக்கிழார் நாயனாரும், மெய்க்கண்டதேவர் முதலிய சந்தானங்குரவர்கள் நால்வருமாயிய ஒன்பதின்மருக்குமாத்திரமாயினும் குருபூசை செய்வது எத்தியாவசிபகம்.

குருபூசை செய்தற்குப் பொருளில்லாதவர்கள் தங்களாயியன்ற பதார்த்தம் யாதாயினும் கொண்டுபோய்க் குருபூசை நடக்குந் தான்ததிற் சேர்த்தவேண்டும், அதுவுங்கூடாதாயிற் கறித்திருத்ததல் முதலிய கைத்தொண்டுக்கொண்டு செய்தல் வேண்டும்.

இனிக் குருபூசைக் கிரமமாமாறு :—

அந்த அந்த நாயனாக்கு, அவரவர் முத்தி பெற்ற திருநாத்திரத்திலே திருக்கோயிலிலே விசேஷபூசையும் வேதபாராயன தேவாரபாராயனங்களோடு உற்சவமூலம் செய்யித்தல் வேண்டும். திருமடத்திலாயினும், தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலாயினும், சமயத்தீவிதர், விசேஷத்தீவிதர், நிர்வாணத்தீவிதர், ஆசாரியர் என்று நால்வரை மாடேகரரிசனையும் தூரத்தே கண்டவுடனே சிரதினமீது அஞ்சவி செய்து விரைந்தெதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளைத் தீர்த்தக்கதி ஞுல் வீசுக்கி, அத்தீர்த்தத்தைச் சிரமேற்றெளித்து, அவர்களைப் பந்தியாக இருத்தி, ஒதுவார்கள் தேவாரம் ஒத, அவ்வங்க கறி முதலியவற்றைப் படைத்து, அவ்வடி

யார்களை அத்திருநகூலத்திரத்திலே முக்கி பெற்ற நாயனாகப் பாவித்து, பந்திர புஷ்பங்களால் அருச்சனை செய்து, தூபதீபங்கொடுத்து, கர்ப்பூராத்திரிகம் பணி மாறப்பண்ணி, மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் நமஸ்கரிது, திருவழுது செய்வித்தல் வேண்டும்.

குருபூசை செய்யவர்களும், செய்யிப்பவர்களும். குருபூசையிலே அருச்சனை பேற்று அழுது செய்யப்படுகும் மாகேகரர்களும். அத்தினத்திலே குருபூசைக்கு முன்னே யாதொன்றும் புசிக்கலாகாது. அன்றிரவிலே பசித்ததாயின் அன்னம் புசியாது, பால் பழமுதவியவற்றில் இயன்றது உட்டொண்டு, சுத்தர்களாகிச் சிவபெருமானையே சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தல் வேண்டும்.

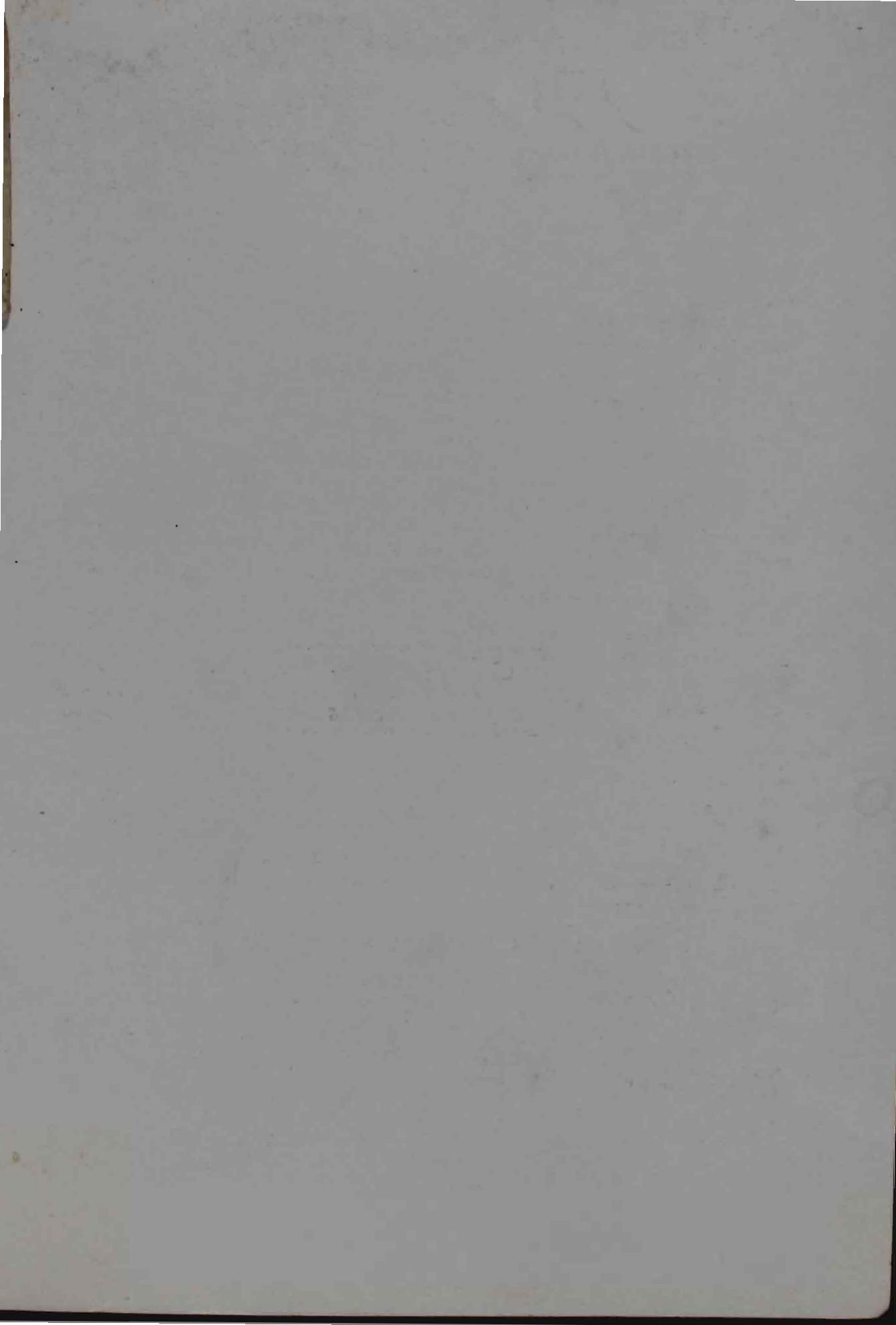
வைதிகப்பிராமணர் ஆயிரம்பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் சமயதீக்கிடக் குருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் பதினு யிரம்பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் விசீசஷ்டீக்ஷிதர் குருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் வகும்பேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வைதிகப்பிராமணர் ஓாடிபேருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் சைவாசாரியர் குருவருக்கு அன்னதானஞ்செய்த பலமும் ஒக்கும். வேதாந்த மகாவாக்கியத்தை அறிந்த கோடி வைதிகப்பிராமண சந்தியாசிகள் ஈடினும், நீருவாணதீக்ஷை பெற ருக்கொண்டு சைவசித்தாந்த நூல்களாகிய சிவஞான நூல்களை ஒதிப் பதிப்பாச மென்னுந் திரிபதாரித்தங்களில் இலக்கணத்தை அறிந்த ஒரு சைவருக்குச் சமமா கார்கள், * இது சிவவாக்காகிய சிவாகம நூற்றுணவு.

வாயுசங்கிதை :— “ சைவநூலிற் கூறப்பட்டதும் பாசமுன்றையும் தவிர்ப்ப தும் மேலானதுமாகிய தீக்கூலையத் தவிர வேறு யாதொரு ஆச்சிரமமும் இவ்வுலகத்திலே மனிதருக்கு மேன்கமயன்று; ஆச்சிலால் தீக்கூலமினற்றுன் மோகாம்; ஆச்சிரமங்களினாலும் மற்றைக் கருமங்களி எலும் மோகாமில்லை. அத்துவ சுத்தியின்றி முத்தியை விரும்பும் மனிதர் கோவிள்ளி நடக்கத்தொடங்கிய குருடர்போல்வர்; நோனியின்றி கடலைக்கடக்க விரும்பினவர்போல்வர்.”

காந்தம் — பிரிகுசாபப்பிரகரணம் :— “ இங்கே முப்பாசத்தை அகற்றுவதும் மேலானதுஞ் சிவசம்பந்தமுடையதுமாகிய தீக்கூலபாலன்று ஆங்மாக்களுக்கு ஆச்சிரமத்தாற் செய்யப்பட்ட உயர்ச்சியொன்றுமில்லை, ஆதவிர்ந்தீக்கூலாலே முத்தி. ஆச்சிரமங்களாலும் பிறகருமங்களாலும் முத்தியில்லை.”

இவ்வுண்மையைச் சிறிதும் நோக்காது சைவசம்பிகளுள் அநேகர் ஆதிசைவர் முதலிய சைவர்களை அவுடதித்துக் தள்ளிவிட்டு, அதீக்ஷிதர்களாய்ச் சிவாகமநிற்தகர்களாய்ச் சைவசமய தாபத நிந்தகர்களாய்த் தமிழ்வேதத்தின்தகர்களாய் அன்னியமதத்தர்களாயுள்ள ஸ்மார்த்தப்பிராமணர்களையே சுற்பாத்திரமென நன்குமதித்து அவர்களுக்கு அன்னதான முதலியன செய்தலே புண்ணியமென்று மயங்குசின்றூர்களே ஜயையோ இஃதெவ்வளவு பெருங்கொடும்பாவம்!!!

* சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டத்தை அறிந்தவரே வேதாந்த மகாவாக்கியத்தின் உண்மைப்பொருளை அறியவல்லவர். மற்றவர் அறியாமாட்டாது மயங்கி வேறு பொருள் கொள்வர்

முரி காந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி 22156